

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
 ΤΕΥΧΟΣ 3-4ον
 Συνδρομή 'Επιτελικού διαγράμμι 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
 ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1-15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1905
 ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
 Συνδρομή 'Επιτελικού φύλλα 20

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΡΟΣΥΛΟΣ μάλλον ἢ
 σφαγεύς, ὄνταριον ἀποκη-
 ρυσοόμενον καὶ τῆς ἀγέ-
 λης τῶν ἐκφύλων, χεῖρον
 τι ζῶου ὑπὸ μορφήν παρα-
 δόξω ἀνθρωπίνην, κατέ-
 στρεψε τὰς τελευταίας ἡ-
 μέρας ἑνὸς λευκοῦ γέρον-
 τος, τοῦ ἀγαθωτέρου, λαϊ-
 κωτέρου καὶ ἐσοχωτέρου
 τῆς Ἑλλάδος ἀνδρός.

Τὸ κλασικὸν τοῦτο ἔ-
 δαφος, οὔτινος ἀπὸ τῶν
 πάλοι αἰώνων ὁ ἐλευθέ-
 ριος τὰ ἦρ δὲν ἐμολύνθη
 ὑπὸ τοῦ δηλητηριώδους
 μιάσματος ἀναρχισμοῦ, μη-
 δεισμοῦ ἢ σοσιαλισμοῦ, ἢ

ἡσυχος αὐτῆ ἀγῶνιά ἤτις ἐπιτρέπει πάση ἐ-
 στεμμένη κεφαλῇ ἀμέριμνον τὸ ζῆν ἐπέ-
 πρωτο νὰ ποτισθῇ διὰ τοῦ αἵματος ἀνδρός
 τόσο λαϊκοῦ καὶ ἀγοπητοῦ.

Τὸ ἄστυ τοῦ Παρθενῶνος ἢ προσφιλῆς τοῦ
 Γέροντος πόλις ἠέσρτάσσα τοςάκις τοὺς
 θριάμβους τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος, ἢ τοςάκις
 ἐνθουσιασθεῖσα ἀπὸ τὸν Περικλείου ρήτορα,
 ἢ πόλις τοῦ κορδονίου πενήθει ἀπὸ τῆς 31
 Μαΐου!

Ὁ Δηλιγιάννης ἀπέθανε;

Τίς ἠδύνατο νὰ τὸ πιστεύσῃ ἢ μάλλον
 τίς ἠδύνατο καὶ νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο; ἀ-
 φεύκτως ἤθελε κατακρεουργηθῆ. Ὁ οἰδηροῦς
 λευκόθριε Πρωθυπουργὸς ἔθεωρεῖτο ὑπεράν-
 θρωπος.

Καὶ ὅμως ἡ ἀπαισία φήμη φαίνεται ἀλη-
 θής. Τὸ οἰγηλὸν πλῆθος ἀνήσυχον συνω-

θεῖται πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου, ὄμιλοι χαμη-
 λοφώνως συζητοῦσι.

Αἴφνης ὁ κρότος τῶν κλειομένων κατα-
 στημάτων, πένθιμος μονότονος, διαδοχικὸς
 καὶ ἀπαισιος προξενεῖ ρίγος. Κάτι φοδερὸν
 προμηνύεται. Πράγματι κινήσεις μεγαλειτέρα
 παρατηρεῖται πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς Βουλῆς·
 τὰ κύματα τῶν ἀνθρώπων συνεχέουσι καὶ τὴν
 ἀναπνοὴν ἐτι. Ἴδου πρωτοπορία ἀστυφυλά-
 κων καὶ νοσοκόμων διασχίζει τὰ πλῆθη, ἐν
 οἰγῇ ἀνοίγουσα δίοδον· οὐδεὶς κρότος, οὐδεὶς
 ψιθυρισμός, ἀλλὰ μία γενικὴ κίνησις παρα-
 τηρεῖται. Τὸ πλῆθος ἀποκαλύπτεται, λυγμο-
 δὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀκούονται. "Ἐν ὄχημα προ-
 χωρεῖ διὰ πενθήμιου βήματος ἀμαξηλάτης δὲ

καί ακόλουθος τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν συνεχόντες διαρρήγνυνται εἰς γόους. Ἐπὶ τοῦ ὀχήματος σημαία περιβάλλει διὰ τῶν πτυχῶν τῆς τὸ σῶμα τοῦ ἀσπίλου θύματος. Ἡ σημαία, ἥτις ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῆς Βουλῆς εἰχαίρετα, τὴν ἀφίειν τοῦ ἀηττήτου Πρωθυπουργοῦ κατεβιάσθη ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς σάβανον. Ὁ Δηλιγιάννης ἀπέθανε!

Δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ παπποῦς τοῦ λαοῦ, ὁ λαϊκὸς ἀριστοκράτης. Ὁ περίφημος ἐξώστῃς τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον τὰς ἐνδόξους παρελάσεις τοῦ φρενητιόντος πλήθους. Ὁ ἐξώστῃς ὑπὸ τὸν ὅποιον ἔτρεχεν ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα νεύματα τοῦ τολμηροῦ θεσμοφύλακος, ὁ ἐξώστῃς ἐκεῖνος ὅστις κατήντησε φάρος ἀγρυπνος, τοῦ Ἑλληνισμοῦ προασπιστῆς, τοῦ Συντάγματος στρατιώτης, ὁ ἐξώστῃς ἐκεῖνος περιεβλήθη μέλανα ὑφάσμα, ἐδυθίσθη εἰς τὴν αἰώνιαν σιγήν.

Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον, ὅπερ ἐπὶ 60 ἐνιαυτοὺς συνήθισε τὸν ἐξοχὸν πολιτευτὴν ἐπὶ τοῦ ἀπορφανισθέντος ἡδῆ ἐδωλίου του, τὸ ὅποιον ἐδονίσθη τσοάκις ὑπὸ τοῦ ἐπευφημοῦντος τὸν μοναδικὸν ρήτορα ἀκρατηρίου, ἔχασε τὴν σοφωτέραν καὶ σεβασμιωτέραν μορφήν. Ἡς οἱ θαυμάστοι δὲν περικλείονται εἰς τὰ στενά ὄρια τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος μόνον.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ὑπερόχου αὐτοῦ διανοίας ὁ φιλανθῆς γέρον προσήλκυε τὴν ἀγάπην τοῦ κοινοῦ καὶ διὰ τῆς σωρείας τῶν ἄλλων αὐτοῦ χαρισμάτων. Πρῶτον ἡ σεβασμία καὶ γλυκεῖα μορφή του ἔπειτα τὸ λιγυρὸν σῶμα του ἢ παροιμιώδης εὐκίνησία του καὶ ἀντοχή του, τὸ αἰώνιον μεϊδιάμα του, ἢ ἀκρατιμότης του καὶ αἰωνία πτωχεία του, αὐτὸ τὸ ἄνθος τῆς κομμοδοχῆς του καὶ ἡ χάρις τῆς ἐνδυμασίας του, ἢ αὐτὴ δι' ὅλους εὐπροσηγορία, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ δύναμις τοῦ λόγου του καὶ ἡ στεντώρειος φωνή του, πάντα ταῦτα ἦσαν τὰ ἐλατήρια τῆς πρωτοφανοῦς λατρείας του.

Ἡ κηδεία διερχομένη παρὰ τὴν Πύλιν Ἀδριανοῦ

Αἱ Ἀθηναίαι μόνον ὁσάκις ὁ Δηλιγιάννης ἦτο Πρωθυπουργὸς ἐφυσούχαζον. Εὐθύς ὡς ἄλλος τις πολιτευτὴς ἤρπαζε τὴν πρωθυπουργίαν ἀνησυχία, ἀναβρασμὸς καὶ ἐξαφικε ἡ γείρετο ἐκσπῶσα πολλάκις εἰς ἀληθῆ στάσις σαριώνουσας πᾶσαν κυβερνήσιν. Ὁ Δηλιγιάννης ἠδύνατο νὰ ὑπερφηανεύεται διὰ τοῦτο· εἶχε δύναμιν φοδεράν δύναμιν ὑπερφυσικήν, δύναμιν ἣν ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του ὡς λίθον.

Τίς θὰ λησμονήσῃ τὸν φοδερόν καὶ πρωτοφανῆ θρίαμβον τοῦ κορδονίου πρὸ τριετίας Τίς ἐλησμονήσῃ τὸ σάρωμα τῶσων ἐπιφανῶν καὶ δυνατῶν πολιτευτῶν, πρῶν ὑπουργῶν ἐτι. Καὶ ποῖος δὲν ἐξεπλάγη μὲ τὸ πρωτοφανὲς ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν; Τίς ἐπερίμενε τὸ πάθημα τοῦ λαϊκωτέρου Ἀττικάρχου; Ἀλλοίμονον εἰς τὰς μονάδας, τὰ κομματίδια καὶ αὐτὴν τὴν μεζίζονα ἀντιπολιτευομένην μερίδα, εἴαν δὲν ἐνηργοῦντο οἱ ἐκλογαὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὑπὸ τὴν ρουκετολογικὴν πίεσιν. Πανδηλιγιαννισμὸς, αἰωνίως πανκορδονισμὸς.

Καὶ ἔμως ὁ Δηλιγιάννης ἐδολοφονήθη. Γίς μάτην ἢ τάλαινα πατρίς του προσπαθεῖ νὰ ἐκπλύνῃ διὰ τῶν δακρύων τῆς τὸ κηλιωθὲν ἔδαφος αὐτῆς. Εἰς μάτην ἐξαγνίζουσα τὸ κακούργημα ἐδυθίσθη εἰς τὸς πενθίμους πτυχαστοῦ μέλανος κρεπίου. Τὸ πενθήμερον πανελληνιον προσκύνημα ἦτο ἀπλοῦν καθηκον. Γελοία ἐξάγνισις κοινωνίας, θρηψάσις τετέρας τι.

Δυστυχῆ γέρον! Τουλάχιστον ἐξέπνευσας ὄγνων τίνος ἔνεκεν ἐφονεύθη!

ΤΟ ΤΕΛΕΤΤΑΙΟΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Δημοσιεύοντες κατωτέρω πιστὸν ἀντίτυπον τοῦ τελευταίου χειρογράφου τοῦ ἀειμνήστου Πρωθυπουργοῦ, ὅπερ ἰδιοχείρως ἐγραφεν ὀλίγον

πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, οὐ μόνον θεραπεύομεν τὴν ἀκραν περιέργειαν παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ μὴ, ἀλλὰ γνωρίζομεν δι' αὐτοῦ συγχρότως τὴν ἀκραν φιλοπατριάν τοῦ ἀνδρός, τὴν πατρικὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν μακρὰν τῆς πατρίδος ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τὴν περιφρητικὴν φιλεργίαν τοῦ γηραιοῦ πολιτευτοῦ.

Εἶνε γνωστὴ ἡ ὑπερβολικὴ αὐτοῦ ἐργατικότης καὶ ἡ ἀντοχή, ὡς ἐλάχιστον δείγμα εἶνε τὸ κατωτέρω ἐγγράφον, ἀπάντησις εἰς τὴν αἰτησιν τῶν ἐν Καφρ-Ζαγιὰτ τῆς Αἰγύπτου ὁμογενῶν, ὅπερ ἐγραφεν ἰδιοχείρως ὁ ἀειμνήστου Πρωθυπουργὸς καὶ οὐ πιστὸν ἀντίτυπον εὐγενῶς παρεχωρήθη χάριν τῆς «Φέσιως» ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Τρικκάλων.

Παραθέτομεν πρῶτον τὴν αἰτησιν τῶν ἐν Καφρ-Ζαγιὰτ ὁμογενῶν, ἵνα καλῶς ἀντιληφθῶσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν περὶ τίος πρόκειται.

Πρὸς τὸ Σ' Ὑπουργ. Συμβουλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας

Ἀθήνας

Ἄπαντες οἱ πάροικοι Μελιχκασίου ἐν Αἰγύπτῳ, συνελθόντες σήμερον ἐσταθῆ εἰς κοινὴν συνεδρίσιν, σπεύδομεν εὐσεβῶς ν' ἀναφέρωμεν διὰ τῆς παρουσίας ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Ὑμ. Συμβουλίου, ὅτι ἐνῶ ἡμεῖς μὲ τὸν κύμῶν τῆς ζηνετηεῖς τυραννοῦμεθα μακρὰν εἰς τὰ ξένα χάριν τῆς ἐν τῇ Πατρίδι μας τιμῆς καὶ περιουσίας μας, ἄνθρωποι ἐπήλυδες, ὁμάδες περιούκων Ἀλβανοβλάχων ποιμένων, ἐπέπεσον ὡς ἀκρις κατὰ τῆς ἐκεῖ περιουσίας μας, ν' ἀρπάξωσιν αὐτὴν, ἀπαπειλοῦντες καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ τιμὴν τῶν οἰκογενειῶν μας, ὅπως ἀνυπερασπίστων, ἡμῶν, χάριν τῶν ἐργασιῶν μας μακρὰν αὐτῶν εὐρισκομένων, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀρπάζουσι καὶ ὀρῶσι κατὰ βούλησιν, διαστρέφουσι τὴν ἀλήθειαν καὶ περιφρονοῦσι πάντα νόμον καὶ πᾶσαν ἀρχήν.

Διαμαρτυρούμενοι ἐν ὀνόματι τῆς Δικαιοσύνης, ἐπικαιλούμεθα εὐσεβῶς τὴν πατρικὴν ἀντίληψιν τοῦ Σεβαστοῦ Συμβουλίου τῆς Κυβερνήσεώς μας ἐπὶ τῶν δεινοπαθημάτων μας καὶ ἱκετεύομεν θερμῶς, ὅπως ἐυκρεστηθῇ καὶ διατάξῃ τὰ κατάλληλα πρὸς λύσιν μέτρα, ὅπως ἀποσπῆθῇ ὁ κίνδυνος τῆς καταστροφῆς ὁλοκλήρου τῆς Κομοπολεῶς μας καὶ μὴ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην τῆς ἀπελπισίας μας ἢ νὰ ἄρωμεν ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων τὰ ὄπλα ἢ ν' ἀποσύρωμεν τὰς οἰκογενείας μας ἐν τῇ ξένη, ἀποξενούμενοι τῆς φιλότητος μας.

Οἱ κύριοι βουλευταὶ τῆς Ἐπαρχίης μας ὡς ἀντιπρόσωποι ἡμῶν, προταχλούμενοι, θὰ ἐπιβεβαιώσωσιν τὴν ἀκρίθειαν τῶν γραφομένων μας.

Εὐσεβῶς ὀφείλομαι

Ἄθ. Ν. Νάκος, Ἰω. Χ. Νάκος, Δ. Παπαστεφάνου, Στ. Κόκαλης, Γ. Ν. Χαρίσης, Β. Ν. Χαρίσης, Α. Σαμάρας, Γ. Ἀγγέλης, Γεώργ. Σ. Παπαζήσης, Ν. Καστούδης, Γ. Παπαδόπουλος, Γ. Ν. Χαρίσης, Γ. Χ. Πελετιάνης, Ἀργ. Παπαδόπουλος, Γ. Ν. Παπαστεφάνης, Δ. Ν. Χαρίσης.

Ἴδου δὲ καὶ ἡ ἀπάντησις, ἣν αὐτὸς ὁ ἀειμνήστου Θ. Δηλιγιάννης ἐγραφεν ἰδιοχείρως:

Ἀριθμὸς πρωτ. 25240

Πρὸς τὸν ὑπουργὸν Τρικκάλων, ναυαρχοῦ-
μενον καὶ ἐξέλιος ἀειμνήστου καὶ πρὸς τὸν
ἀναρχοῦμενον ἐπιθῆμα ἐπὶ τῆς πατρίδος

ἢ πρὸς ἀρχήν.
ὡς εἶπε λαοφιλεῖς ὑπουργοῦμενος
ἐπὶ τῆς ἐλευθέρως ἡμῶν ἀριστοῦ ἐργασίας

ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν
ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν

ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν
ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν

ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν
ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν ἢ πρὸς ἀρχήν

Τὸ αὐτόγραφον τοῦτο ἔχει ἀκριβῶς οὕτω:
Πρὸς τὸν Νομάρχην Τρικκάλων, παρακα-
λοῦμενον νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερῶς τὰ ὑπὸ τῶν
ἀναφερομένων ἐκτετῆμενα ἐν τῇ παρουσίᾳ καὶ μοὶ
ἀναφῆρῃ.

Ἄρ' ὅπως διαπραττόνται ἐγκληματικαὶ πρά-
ξεις ἐαυνοῦσαι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ὁ κ.
Νομάρχης ὀφείλει νὰ συνεργηθῇ μετὰ τῶν διοι-
κητῶν τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ αὐτοῦ στρατιωτι-
κῶν δυνάμεων, ἵνα καταδιώχθωσι συντόμως οἱ
κακοποιοὶ οἱ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν δια-
ταράσσοντες καὶ συνδιηθῶσιν, ὅπως παραδοθῶ-
σιν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 31 Μαΐου 1905.
Ὁ Ποσέδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Ἑσσοικῶν
Θ. Π. Δηλιγιάννης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΥΠΟ

ΔΙΟΜ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. τεύχους)

Τὰ φαινόμενα ταῦτά εἰσι γνωστά ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι νέα ἀνακάλυψις. Οὐτε ὁ Crookes, οὐτε ὁ Wallace, οὐτε ὁ Zöllner, οὐτε ὁ Axacoff, οὐτε ὁ Gibier, οὐτε ἄλλος τις ἐκ τῶν νεωτέρων ἐπιστημόνων, οἵτινες ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλος νὰ ἀνοίξωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς των καὶ νὰ παρατηρήσωσιν, ἠδυνήθησαν νὰ προσθέσωσιν οὐτε ἓνα κόκκον εἰς τοὺς ὑπερμεγέθεις σωρούς τῶν φαινομένων τοῦ πνευματισμοῦ, τὰ ὅποια πάντες οἱ ἀρχαῖοι λαοί, καὶ ἰδίως οἱ Ἀνατολικοί, ἐγίνωσκον πληρέστερον καὶ ἀκριβέστερον τῆς νεωτέρας πειραματιζομένης Ἐπιστήμης. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον παράγονται ἐν ταῖς Ἰνδίαῖς ὑπὸ τῶν Φακιρῶν καὶ Βραχμάνων διὰ τῆς ἰσχυρᾶς μεσαζούσης δυνάμεως αὐτῶν, μὴ συμμετεχούσης οὐδεμιᾶς ἀγυρτείας, ἀπάτης ἢ πλάνης, τοιοῦτου εἶδους φαινόμενα, τὰ ὅποια προξενούσιν οὐχὶ κατάπληξιν, ἀλλὰ κυριολεκτικῶς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν ἰλιγγον εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν καὶ πρὸ τῶν ὁποίων ὠχρῶσι καὶ μικρὰν σχετικῶς σημασίαν ἔχουσιν αἱ κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Crookes διὰ τῆς μεσαζούσης Florence Cook ἐμφανισθεῖσαι ὑλοποιήσεις τοῦ πνεύματος τῆς Anna Morgan. καθὼς καὶ πάντα τὰ φαινόμενα τὰ παρατηρούμενα ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν σοβαρωτέρων καὶ ἐπιστημονικῶς μεμορφωμένων πνευματιστῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Τὸν Crookes, Wallace κλπ. θὰ ἐπικαλεσθῶμεν περαιτέρω οὐχὶ διότι οὗτοι ἀνεκάλυψαν τὸν πνευματισμὸν ἢ προσέθεσαν νέον τι εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς μάρτυρας πιστεύσαντας καὶ βεβαιώσαντας διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν ἐκεῖνα τὰ ὅποια μυριάδες ἀνθρώπων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων παρατηροῦσι καὶ ἀντιλαμβάνονται ἐν πληρεστάτῃ διαυγείᾳ καὶ φυσιολογικῇ λειτουργίᾳ τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ νοῦ αὐτῶν καὶ τὰ ὅποια μόνον οἱ ἐγώισται, οἱ παθολογικῶς πείσμονες, οἱ διανοητικῶς ἀμβλύωπες, οἱ στενοκέφαλοι καὶ οἱ περιορισμένον πνευματικὸν ὀρίζοντος ἐπιστήμονες δὲν βλέπουσιν ἢ δὲν θέλουσι νὰ βλέπωσιν. Ἡ μαρτυρία τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες

εἰσιν αἱ ὕψισται ἐπιστημονικαὶ κορυφαί, ἔχει μεγίστην σημασίαν κατὰ τοῦτο, ὅτι οὗτοι ἦσαν πρότερον οἱ λυσοωδέστερον καταπολεμήσαντες, χλευάσαντες καὶ σκώψαντες τὸν πνευματισμὸν, θεωροῦντες αὐτὸν μὲν ὡς αἰσχροτάτην ἀγυρτεῖαν καὶ ἀπάτην, τοὺς δὲ περὶ αὐτοῦ ποιούμενους λόγον ἢ ὅπως ἂν ποτε προσέχοντας εἰς τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα, ὡς ἐλεεινὰ θύματα ἀγυρτῶν καὶ ἀπατεῶνων ἢ ὡς ἀνθρώπους δεισιδαίμονας ἢ ψυχοπαθεῖς, ἢ ὅπως ἂν ποτε ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς παθολογικῆς ψυχολογίας ὑπαγομένους. Κατεξαινοτάμενοι καὶ ἀγανακτοῦντες ὡσάκις ἐβλεπον δημοσιευόμενον τι ἐν ἐφημερίῳ ἢ ἐν περιοδικῷ σχετικὸν πρὸς τὸν πνευματισμὸν πολλάκις ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως ἀπαλλάξωσι τὴν Κοινωνίαν τῆς πλῆθους ταύτης.

Ἐνεκα τοῦ σφοδροῦ τούτου πολέμου, τὸν ὁποῖον ἠγείρειν ἢ Ἐπιστήμη κατὰ τοῦ πνευματισμοῦ, προήρχετο ἢ ἐφεκτικότης καὶ ἢ οἰωπῆ, τὴν ὁποίαν ἐτήρουν πλείστοι ἔξοχοι ἄνδρες, οἵτι ὁ Γλάδστον καὶ ἄλλοι, καίτοι ἐνδομύχως ἦσαν ἀκραδάντως πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀληθείας καὶ πραγματικότητος τῶν φαινομένων τοῦ πνευματισμοῦ, περιοριζόμενοι νὰ παρατηρῶσι καὶ ἐξετάζωσιν αὐτὰ ἐν ὅλῳ ἰδιαιτέροις στενοῖς κύκλοις. Εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τολμῶντος νὰ ἀφηγηθῆ ἢ νὰ δημοσιεύσῃ τι, ἐξ ὧν εἶδεν εἰς τὸν πνευματισμὸν ὑπαγομένων φαινομένων, ἢ ἐπιστήμη ἦτο ἐτοίμη νὰ καταφέρῃ βάναισα πλήγματα, ἢ δὲ παθολογικὴ ψυχολογία ἠνοιγεν εὐφροσύνως τὰς ἀγκάλας αὐτῆς ὅπως τὸν δεχθῆ καὶ τῷ δώσει εἰσιτήριον διὰ τὸ Φρενοκομεῖον. Ἐξηκοεῖτο οὕτως ὑπὸ τῶν αὐθαδεστέρων καὶ μᾶλλον στενοκεφάλων ἐπιστημόνων ἐν εἶδος ἐπιστημονικοῦ ἀπολυταρχισμοῦ καὶ τρομοκρατίας, ἔνεκα τοῦ ὁποῖου καὶ αὐτοὶ οἱ ἔξοχώτατοι ἄνδρες, ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ὁποίων ὁ πνευματισμὸς ἦτο τελεία πραγματικότης, ἐφαίνοντο περιδεεῖς καὶ ἐξεδιάζοντο εἰς οἰωπῆν. Μὴ ληρομονῶμεν ἔτι μέχρι πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἀκόμη τὰ αὐτὰ συνέβαινον καὶ διὰ τὸν ὑπνωτισμὸν. Ἡ Ἐπιστήμη, ἢ Ἀστυνομία καὶ ἢ Δικαιοσύνη ἦσαν οἱ τρεῖς ἀμείλικτοι διῶκται καὶ τύραννοι αὐτοῦ. Εἰς ἐξόχους ἰατροὺς, οἵτινες παρεδέχοντο τὸν ὑπνωτισμὸν, παρείχετο αὐθωρεῖ ὁ τίτλος τοῦ Ἀγύρτου, ἢ μεγάλη ἐπιείκεια θὰ ἦτο ἀντὶ τῆς παροχῆς τοῦ τίτλου τούτου ἠνοίγοντο τοῦλάχιστον εἰς αὐτοὺς αἱ πύλαι τοῦ Φρενοκομεῖου. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν διάσημον Charcot ἀκόμη, ὅστις πρῶτος ἐγείρας τὴν ἐρισθενῆ αὐτοῦ πυγμὴν ἐπάταξε τὴν θρασείαν κεφαλὴν τῶν σφαγιαστῶν καὶ στραγαλιστῶν τούτων πάσης προόδου καὶ ἀπε-

δειξε δι' ἀκαταμαχίτων πειραμάτων τὴν πραγματικότητα τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ἐτόλμησαν νὰ προσάψωσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι πᾶσαι αἱ εἰς τὸς αἰθούσας τῆς Salpêtrière ὡς ὑπνωτιζόμεναι δῆθεν πρὸς πειραματισμὸν προσαγόμεναι, εἶχον πρότερον διδαχθῆ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου νὰ ὑποκρίνωνται καὶ νὰ προσποιῶνται πανθ' ὅσα μετὰ ταῦτα ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν πειραμάτων ἐφαίνοντο ὡς ἀπόρροια τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς !!

Ὡς προηγουμένως εἶπομεν ὁ Crookes, ὁ Wallace καὶ ἄλλοι ἦσαν οἱ λυσοωδέστερον καταπολεμήσαντες τὸν πνευματισμὸν. Ἀνήκοντες οὗτοι πρότερον εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἄκρου καὶ ἀδιαλλάκτου ὕλισμου ἐθεώρουν ὅνειδος ἢ τοῦλάχιστον μεγίστην συγκατάδασιν τὸ νὰ τείνωσι τὸ οὖς καὶ νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὰ περὶ πνευματισμοῦ λεγόμενα. Παρακελευόμενοι ὁμως ἐπιμόνως παρὰ φίλων των, ἐξόχως μεμορφωμένων καὶ ὑπέροχον ἐν τε τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν πολιτείᾳ θεοῖν κατεχόντων, οἱ οἱ Γλάδστον καὶ ἄλλοι οἵτινες διεβαίουν αὐτούς, ὅτι ἐπανειλημμένως καὶ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ ἐν πληρεστάτῃ διαυγείᾳ τῶν αἰσθήσεων αὐτῶν παρετήρησαν τὰ καταπληκτικὰ ταῦτα φαινόμενα, τελείως ἀποκλειομένης πάσης ὑποψίας περὶ ἀγυρτείας, ἀπάτης ἢ πλάνης. ἀπεφάσισαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ φαινόμενα ταῦτα κατεχόμενοι ὑπὸ πληρεστάτης πεποιθήσεως ὅτι τὰ μὲν πλείοτα ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπεδείκνυσαν ὡς ἀνύπαρκτο, ἀλλὰ δὲ ὡς ἀποτελέσματα παραισθήσεων ἢ ὅπως ἂν ποτε διαταράξεως τῆς λειτουργίας τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἄλλ' ὅποια ἦτο ἢ κατάπληξις των, ὅτε παρετήρησαν, ὅτι δὲν εὐρίσκοντο ἐνώπιον πλάνης ἢ παραισθήσεων, ἀλλ' ἐνώπιον τῆς πραγματικότητος, προσβαλλούσης ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιβολῇ τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς. Μεγάλῃ θλίψει καὶ δυσφορίᾳ κατεῖχε κατ' ἀρχὰς αὐτούς, βλέποντας, ὅτι τὰ πράγματα ἐνεφανίζοντο πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν ἄλλοῖα παρ' ὅτι προσεδόκων αὐτὰ, δὲν ἠδύναντο νὰ συνέξωσι τὴν ὁδύνην, ἢν ἠσθάνοντο βλέποντες κατερειπούμενας τὰς ἰδέας αὐτῶν καὶ πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλλον, ὅπως μετατρέψωσι τὸν ροῦν τῶν ἀγερῶς καὶ ἐπιβλητικῶς πρὸ αὐτῶν παρελαυνόντων φαινομένων. Ἄλλὰ τίς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεταστρέφῃ τὸν ροῦν τῶν νόμων τῆς φύσεως; Ὅπως καταστήσωσιν ἀδύνατον πᾶσαν ἀπάτην ἢ ἀγυρτεῖαν, ἢ τις θὰ προήρχετο κατὰ τὴν ὑπόψιν αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν μεσαζόντων προσώπων, (Medium) ὑπέβαλον αὐτοὺς κατὰ τὸν πειραματισμὸν εἰς μυρίας βασάνους καὶ δυσφορωτάτας συνθήκας. Αἱ χειροπέδες, αἱ ποδοπέδες ἢ τελεία σχεδὸν ὀπογύμνωσις καὶ

ἐγκάθειρσις αὐτῶν ἐντὸς δωματίων ἢ καὶ κλωδῶν ἀκόμη τελείως ἀποκεκλεισμένων, ἢ ὡς τὰ συνήθη κατὰ πάντα πειραματισμὸν ἐν χρήσει μέτρα. Ἄλλ' ὅσω ἐνέτεινον τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ὅπως καταστειλῶσι τὴν ὀρμὴν τῶν πραγμάτων τόσο ὀρμητικώτερα καὶ ραγδαίωτερα ἀντεξώρμων ταῦτα, ἀκατασχετῶς δ' ἐπιπίπτοντα καὶ κατασυντρίψαντα αὐτοὺς ἐξηνάγκασαν νὰ ὑποκύψωσι καὶ νὰ ἀναπετάσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἀληθείας κηρύσσοντες διαπρυσίως, ὅτι ὁ πνευματισμὸς εἶναι γεγονός. Ἡ δύναμις τῆς Ἀληθείας εἶναι ἀκαταγώνιστος καὶ οὐδεμία ἄλλη δύναμις δύναται νὰ συντρίψῃ αὐτήν.

1) Αυτόματος κίνησις ἀντικειμένων ἄνευ ἐπιψεύσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μεσάζοντος (Medium) ἢ τινος ἐκ τῶν παρισταμένων.

Αὐτομάτους κινήσεις ἀντικειμένων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιψεύσεως ἡμεῖς παρετήρησαμεν πολλάκις ἐν τῇ σπουδῇ τῶν φαινομένων τούτων. Ἄλλ' ἐνταῦθα ἄς ἀφήσωμεν τὸν Crookes νὰ περιγράψῃ ὅσα αὐτὸς πολλῶν σπουδαίων ἀνδρῶν συμπαραισταμένων καὶ συμπατυρούντων εἶδε διὰ τῶν ἰδίων αἰσθήσεων, ἀποκλειομένης πάσης ὑποψίας περὶ ἀπάτης ἐκ μέρους τοῦ μεσάζοντος, ἔνεκα τῶν αὐστηροτάτων μέτρων καὶ συνθηκῶν, τῶν ὁποίων ἐποιεῖτο χρῆσιν κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας.

«Παραδείγματα, καθ' ἃ βαρῆα σώματα, οἷα τράπεζαι, ἔδραι ἀνάκλιντρα ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ἄνευ ἐπαφῆς τοῦ μεσάζοντος παρετήρησα πολυάριθμα. Θὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα διὰ βραχέων ὀλίγα ἐκ τῶν σπουδαιότερων. Ἡ ἔδρα ἐφ' ἧς ἐκαθήμην διέγραψεν ἐν μέρει κύκλον ἐνῶ οἱ πόδες μου οὐδαμῶς ἔψαυον τὸ ἔδαφος. Ὑπὸ τὰ ὄμματα πάντων τῶν παρισταμένων μία ἔδρα προσῆλθε πρὸς με βραδέως ἐκ τινος γωνίας τοῦ δωματίου πολὺ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τῶν παρισταμένων ἀπεχούσης, τὴν κίνησιν ταύτην ἀντιληφθέντων καὶ ἐπιβεβαιωσάντων πάντων τῶν παρισταμένων. Εἰς ἄλλην περίστασιν μία ἔδρα ἦλθε μέχρι τοῦ μέρους ὅπου ἐκαθήμην καὶ κατ' ἀπαίτησίν μου ἐπέστρεψε βραδέως μέχρι ἀποστάσεως τριῶν ποδῶν. Εἰς τρεῖς διαδοχικὰς ἐσπερίδας μικρὰ τις τράπεζα μετεκινήθη βραδέως διὰ μέσου τοῦ δωματίου ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας προπαρεσκεύασα ἐπιτηδῆς ἐκ τῶν προτέρων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἀντιπῶ εἰς ἐνοστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας ἠθέλον τυχόν μοι ἐγείρῃ κατὰ τοῦ γεγονότος τούτου. Ἐπέτυχον πλειστάκις τὴν ἐπανάληψιν πειρώματος, τὸ ὁποῖον ἤ ἐπιτροπή τῆς Διαλεκτικῆς Ἐταιρείας (Societé

Dialectique) έκρινεν ως λίαν άποδεικτικόν, ήτοι την κίνησιν μις βαρείας τραπέζης έν άπλέτω φωτί, τών νώτων τών έδρων, έφ'ών έκαθήμεθα, όντων έστραμμένων πρός την τράπεζαν και εκάστου εκ τών παριστοιμένων καθημένου γονυκλινώς επί της έδρας αυτού και τας χείρας αυτού στηρίζοντος επί του έρεισινώτου χωρίς να θίγη ούδαμώς την τράπεζαν. Άλλοτε τό αυτό φαινόμενον επανελήθη ένω έγώ ήμην όρθιος και εκινούμην έν τω δωματίω προσέχων, όπως βλέπω α κριδώς την θέσιν εκάστου τών παριστοιμένων».

«Ότε έδημοσίευσα τά γεγονότα ταύτα έγνετο γενικώς ή έξης παρατήρησις. «Διατί μόνον αι τράπεζαι και αι έδραι μόνον κινούνται; Διατί αυτήν την ιδιότητα κέκτηνται μόνον τά έπιπλα; Είς την έρώτησιν ταύτην ήδυνάμην να άποκριθώ ότι έγώ περιορίζομαι μόνον να παρατηρώ και να αναφέρω τά γεγονότα όπως συμβαίνουσι και ότι ο σκοπός μου δέν είνε να εισέλθω εις τό διατί και διότι, άλλ' έν τούτοις είνε φανερόν, ότι άν πρόκειται έντός ένός συνήθους έστιατορίου να κινηθί υπεράνω του εδάφους βαρύ τι και άψυχον σώμα, τούτο δέν δύναται σχεδόν να είνε άλλο τι ή αι τράπεζαι και αι έδραι. Έχω πλείστα άποδείξεις, ότι ή ιδιότης αυτή δέν είνε ιδιάζουσα μόνον εις τά έπιπλα, άλλ' ως συμβαίνει και εις πάντα τά άλλων κατηγοριών φαινόμενα, ή διάνοια ή έν γένει ή δύναμις, οιαδήποτε και άν είνε αυτή, ήτις παράγει τά φαινόμενα ταύτα δέν δύναται να μεταχειρισθί άλλο τι ή αντικείμενα, τά όποια τυγχάνουσι κατάλληλα πρός τον σκοπόν αυτής.

«Είς πέντε διαφόρους περιστάσεις μία βαρεία τράπεζα του έστιατορίου ύψώθη μέχρι ένός και ήμισως ποδός υπεράνω του εδάφους και υπό αυστηροτάτας συνθήκας καθιστώσας έντελώς αδύνατον πᾶσαν άπάτην. Είς άλλας περιστάσεις μία βαρυτάτη τράπεζα ύψώθη έν άπλέτω φωτισμῷ υπεράνω του εδάφους ένω έγώ εκράτουν τας χείρας και τούς πόδας του μεσάζοντος. Άλλοτε πάλιν ειδον ύψουμένην υπεράνω του εδάφους έδραν, έφ'ής εκάθητο κυρία τις. Είς άλλην περιστασιν, όπως αποβάλω πᾶσαν ύποψίαν, ότι ή άνύψωσις της έδρας παρήχθη παρά της επ' αυτής καθημένης κυρίας, παρεκάλεσα αυτήν να σταθί γονυκλινής επί της έδρας και ούτως ώστε και οι τέσσαρες πόδες αυτής ήσαν όρατοί παρ' ήμῶν. Τότε ή έδρα άνύψώθη τρεις δακτύλους μείνισα μετέωρος επί δέκα δευτερόλεπτα και κατήλθε μετά ταύτα βραδέως. Άλλοτε δύο παιδία υπό διαφόρους περιστάσεις άνύψώθησαν μετά τών έ-

δρων, έφ'ών εκάθητο έν πλήρει ήμέρα και υπό περιστάσεις λίαν ίκανοποιητικὰς δι' έμέ, διότι ήμην γονυκλινής ώστε ειχον πάντοτε υπό τά βλέμματά μου τούς πόδας της έδρας παρατηρών σαφέστατα, ότι ούδεις έψαυεν αυτούς».

«Αί εκπληκτικώτεραι περιστάσεις αυτούματου άνύψωσης αντικειμένων, τών όποιων παρέστην αυτόπτης μάρτυς, είνε αι παραχθείσαι δια του μεσάζοντος κυρίου Home. Είς τρεις διαφόρους περιστάσεις ειδον αυτόν άνυψούμενον τελείως υπεράνω του εδάφους. Την πρώτην φοράν εκάθητο επί μακράς έδρας την δευτέραν ίστατο γονυκλινής επ' αυτής και την τρίτην ίστατο όρθιος. Άριθμῷ εκατόν τουλάχιστον περιστάσεις, καθ' ας ο Home, άνυψώθη παρόντων πολλῶν και διαφόρων εκάστοτε ατόμων. Έκουσα από του οτόματος τριῶν μαρτύρων του κόμητος Dunraven, του Λόρδου Lindsay και του πλοιάρχου C Wynne την αφήγησιν φαινομένων καταπληκτικῶν της κατηγορίας ταύτης. Τό να άπορρίψη τις τας μαρτυρίας τῶσδε σοβαρῶν μαρτύρων, οίσι οι άνω ρηθέντες, ίσοδυναμεί πρός τό να άπορρίψωμην έν γένει πᾶσαν άνθρωπίνην μαρτυρίαν. Η άπαριθμησις τών μαρτυριῶν περι αυτομάτων άνυψώσεων του κ. Home είνε αι καταπληκτικῆς. Οι πλείστοι τών σπουδαιοτέρων μαρτύρων ζωσιν άκόμη και καλόν θα ήτο να συλλεγῶσιν αι μαρτυριαί αυτών πριν ούτοι αποθάνωσι».

«Και διαφόρων μικρῶν αντικειμένων μετακινήσεις άνευ ούδεμιᾶς επαφῆς παρετήρησα πλειστάκις. Θα αναφέρω ένταύθα τας μάλλον σπουδαιοτέρας, αιτινες εξετελέσθησαν ένώπιον έμοῦ υπό περιστάσεις και συνθήκας τοιαύτας, αιτινες καθιστων αδύνατον πᾶσαν οίανδήποτε άγυρτείαν. Θα ήτο όλως παράλογον και μωρόν τό να υποθέσωμην, ότι εις τά άποτελέσματα ταύτα εισεχώρησεν έστω και ελάχιστη άπάτη και άγυρτεία διότι θα επαναλάβω και πάλιν εις τούς αναγνώστας μου ότι πάντα όσα αναφέρω ένταύθα δέν εξετελέσθησαν έν ταίς οικίαις τών μεσάζοντων, άλλ' έν τῇ ιδίᾳ έμοῦ οίκῳ έν τῇ όποιᾳ ήτο άπολύτως αδύνατον εις τά εκάστοτε μεσάζοντα πρόσωπα να παρασκευάσωσιν εκ τών προτέρων άπάτην τινά.

(*Επεται συνέχεια).

ΤΑ ΕΜΨΥΧΑ ΦΩΤΑ

ΛΗΘΩΣ πολύ ολίγον σαφής είνε ή φράσις αυτή. Φῶτα έμψυχα!

Μήπως άρα γε πρόκειται περι φανταστικῶν, πνευματιστικῶν ή θαυματοποιῶν φαινομένων; «Όχι βεβαίως ούχ' ήττον και εις τά εύρύτατα άλλως τε, περιοριζόμενοι όρια τών φυσιολογικῶν φαινομένων θέλομεν απαντήσῃ τά έμψυχα ταύτα φῶτα.

Όπόσοι επιστρέφοντες εκ τινος έξοχικῆς εκδρομῆς, όταν ο ήλιος έχη πλέον παραχωρήσει τό βασιλείον του εις την γλυκύφωτον Σελήνην, ρεμβωδῶς βαδίζοντες δια τών σιγηλῶν του άγρου δρομίσκων, δέν εξεπλάγησαν βλέποντες επί της χλόης και τών θάμνων μικρά λαμπυρίζοντα φῶτα. Άρα γε εκ περιεργείας έρωμύμενοι ήρώτησαν τούς Μέντορας της συνοδείας των τί ταύτα είνε; Η μήπως, όπερ και πιθανώτερον, οι ρεμβασμοί, τά όνειρα, της έξοχῆς τό άρωμα, και της κιθάρας οι μελαγχολικοί τόνοι άπερρόφουν την προσοχήν των; Έν πάση περιπτώσει ιδού κατάλληλος περίστασις να σκεφθῶμεν σοβαρῶς περι τούτων.

Τά λαμπυρίζοντα ταύτα φῶτα προέρχονται εκ τών φωσφορίζοντων σκωλήκων, ως γενικῶς ταύτα όνομάζονται. Έν αντιθέσει όμως πρός την όνομασίαν ταύτην τό μικρόν φωσφορίζον ζωάριον δέν είνε σκώληξ άλλ' έντομον, άνηκον εις την τάξιν τών κολεοπτέρων και καλούμενον Νυκτερινή Λαμπυρίς.

Τό άρεν έντομον διαφέρει λίαν του θήλεως καθόσον φέρει δύο έξωτερικὰς πτέρυγας, έλυτρα καλουμένας αιτινες καλύπτουσι τας δύο πρός πτήσιν πτέρυγας; άλλ' επί του προκειμένου μᾶς ενδιαφέρει μόνον τό θήλυ, διότι τούτο μόνον λαμπυρίζει. Είπομεν λοιπόν ότι τό θήλυ δέν έχει πτέρυγας, όμοιάζει πρός σκώληκα και θα ήτο τοιοῦτος άν μή ή παρουσία τριῶν ζευγῶν ποδῶν, τό κατέτασεν εις τό έντομα. Ιδού δε και τό αίτιον οὔ ένεκα τό λαμπυρίζον έντομον είνε γυνστὸν υπό την όνομασίαν «φωσφορίζων σκώληξ».

Την ήμέραν ή νυκτερινή λαμπυρίς μένει κεκρυμμένη υπό τούς λίθους την δε νύκτα έξέρχεται και βραδέως συρομένη αναζητεί την τροφήν της.

Τό φῶς ανοιδίδεται παρά τών τριῶν τελευταίων τμημάτων της κοιλιακῆς όψεως και επομένως τότε μόνον φαίνεται τό φῶς όταν ή κοιλία είνε ανεστραμμένη. Ό σκώληξ και ή νύμφη επίσης φωσφορίζουσι και πράγμα παράδοξον και αυτό τό ώόν.

Η νυκτερινή λαμπυρίς είνε σχεδόν ό μοναδικός αντιπρόσωπος τών γηίνων φωτογόνων ζωαρίων τών ήμετέρων χωρῶν. Είς τά μεσημβρινὰ όμως της Γαλλίας και ιδίως εις την Ιταλίαν υπάρχει και έτερον λαμπυρίζον κολεόπτερον, καλούμενον Luciole.

Τό θήλυ ίπταται ως και τό άρεν, έν αντιθέσει πρός την νυκτερινήν λαμπυρίδα; τό φῶς όμως προέρχεται εκ του αυτού μέρους εις άμφότερα, με την διαφοράν ότι τό Luciole φωσφορίζει κατά βούλησιν και όπόταν εκτελέση βιαίους τιναγμούς. Θαυμάσιον δε είνε αληθῶς τό θέαμα τών άγεληδῶν ίπταμένων έντόμων τούτων, διασχίζόντων τον αίσαιρα ως σεβννύμενοι, επανανάπτοντες όμως, διάπτοντες άστέρες.

Είς τά θερμά κλίματα άφθονοῦσι τά φωτογόνα έντομα, τό δε φῶς αυτών είνε και ισχυρότερον. Ούτω έν τῇ μεσημβρινῇ Σινικῇ υπάρχει έντομον ήμίπτερον συνηθέστατον καλούμενον I'hotine porte chandelle. Έχει μήκος 4—5 εκατοστ. ή δε κεφαλή του επιμηκύνεται έν ειδει μακράς λαμπάδος κυλινδρικῆς, διαχεούσης κατά τας Σινικὰς νύκτας φῶς κυανοῦν ή πράσινον.

Έν Βραζιλίᾳ και Γουιάννῃ υπάρχει έτερον φωτογόνον ήμίπτερον, οὔτινος ή κεφαλή όμοιάζει με φανόν περιέχοντα κηρίον έξ ου και εκλήθη fulgore porte chandelle.

Έξ όλων όμως τών φωσφορίζόντων ζωαρίων τό λαμπρότερον φῶς διαχέει νυκτολαμπίς ή πυροφόρος πασίγνωστος έν τῇ υπερθερμῷ Αμερικῇ (τῇ μεταξὺ τών Τροπικῶν) ένθα και καλεῖται coeujos.

Τά φωτογόνα όργανα τών Πυροφόρων είνε τρία; δύο επί τών όπισθίων πλησίον τών άκρων του στήθους τό δε τρίτον τό και όγκωδέστερον επί του κέντρου της κοιλίας, όπερ δέν είνε όρατόν ή έν τῇ πτήσει του έντόμου. Είπομεν ότι τό παραγόμενον φῶς υπό τών Πυροφόρων είνε μεγάλῃς έντάσεως; δια να λάθητε λοιπόν ιδεάν τινά τούτου άρκεί να μάθητε ότι κύριός της Ραφούλ Δυβόά ήδυνήθη να φωτογραφίση έν σκοτεινῷ δωματίω, φωτισθέντι μόνον δια πυροφόρων. Υπό τό φῶς δε ολίγων τοιούτων έντόμων δύναται τις κάλλιστα να γράψη και ν' αναγνώσῃ.

Είς περιγηγῆς του XVI αῖωνος ο Δε Όβιέδο υ-Βάλδες διηγείται ότι οι ίθαγενεῖς τά μεταχειρίζοντο αντί λυχνιῶν έν τῇ καθ' ήμέραν οὔτων χρῆσιν. Έν καιρῷ πολέμου

οί κάτοικοι του Χαϊτή μετεχειρίζοντο τὰ πυροφόρα ὡς σημεῖα ἀναγνωρίσεως. Εἰς τὴν Ἀβάναν δὲ οἱ κρεολαὶ κυρίαὶ μετεχειρίζοντο τὰ πυροφόρα ἀντὶ κοσμημάτων. Φαντασθῆτε ἐπὶ τῆς μελαίνης κόμης τῶν ζωηρῶν κρεολῶν ἀντὶ ἀποστραπτόντων ἀδαμαντίνων κοσμημάτων φωσφορίζοντας πυροφόρους ἐν εἶδη μικρῶν πεπυρομένων ἀνθράκων προσηρμοσμένους διὰ πτερῶν ἢ ἀνθέων. Ἄλλ' ὁ συρμὸς τῆς Ἀβάνας ἀπαιτεῖ ἐκτέρας τῆς κεφαλῆς νὰ κοσμηθῶνται καὶ τὰ ἐνδύματα διὰ τοιούτων πρωτογενῶν ἀδαμάτων, ἐγκλεισμένων ἐντὸς σκιδίων ἐκ μουσελίνης. Οἱ Ἰνδοὶ πρακτικώτεροι τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀβάνας μετεχειρίζονται τοὺς πυροφόρους πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν πολυαριθμῶν καὶ ἐπιβλαβῶν κωνώπων τῆς χώρας των, οἱ δὲ ταξειδιῶται προσαρμύζουσι τοὺς ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν πρὸς ἀποδιώξιν τῶν ὄψεων.

Ἐτερον χερσαῖον φωσφορίζον ζῶον δὲν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ τὸ ὑδάτινον βροσίλειον, ἐν ᾧ τὰ φωσφορίζοντα ζῶα εἶνε ἀσυγκρίτως πολυαριθμότερα.

Ἐὰν δὲν εἶδατε θὰ ἠκούσατε, καὶ ἐὰν δὲν ἠκούσατε μάθετε, ὅτι ὑπάρχει καὶ φωσφορίζουσα θάλασσα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρουσιάζεται μετὰ τὴν δύσιν καὶ ὁμοιάζει μὲ φαντασμογορικὸν ὄνειρον μᾶλλον, μὲ ἀκατανήκτον, μυστηριώδη ρεμβασμὸν ἢ ὄντως μὲ πραγματικότητα. Ὁ θαλάσσιος ἀήρ σὰς μεθύει ἢ σιγηλῆ ἐρημία τῆς νυκτὸς σὰς ὠθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ρεμβῆς, καὶ τὰ συμπλέγματα τῶν ἀργυρῶν καὶ φωτεινῶν κυμάτων σὰς μαγνητίζουν. Ἰδοὺ ἡ σελήνη ἐχάθη ὀπισθεν νέφους ἀναιδοῦς· καὶ ὅμως τὸ θέαμα δὲν ἀλάσσει· νομίζετε ὅτι ἐν ὄνειρῳ εἶσθε; πῶς! ἢ θάλασσα ἀνευ σελήνης λαμπυρίζει; τὰ κυματῖδια τρέχου ἀνεπάλληλα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ συγκρούονται ὑψοῦνται θραύονται καὶ καταπίπτουσιν εἰς χρυσὴν ἐροχὴν ὡς χρυσοκόκκις. Μήπως νομίζετε ὅτι εἶδατε ὄνειρον; Ποσῶς ὅσο καὶ ἂν ἐτρίβετε τοὺς ὀφθαλμούς σας τὸ θέαμα δὲν θὰ ἤλασσε. Ἡ λαμπυρισμὸς οὗτος τῆς θαλάσσης ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν μυριάδων ζωαρίων. Τὸ ζωάριον τοῦτο καλεῖται νυκτολαμπίς ἢ κεγχροειδὴς (noctiluca miliaris) ἔχει δὲ ὀργανισμὸν ἐκτάκτως ἀπλοῦν, συνιστάμενον οὐσιωδῶς ἐκ μικρᾶς τινοῦ προεκτάσεως κινήτης καλοειδένης μαστίγιον. Αἱ νυκτολαμπίδες δὲν εἶνε ὄρατοί ἄλλως ἢ διὰ μικροσκοπίου. Τὸ φῶς παράγεται εἰς τὸ μέσον τῆς πηκτώδους αὐτῶν μάζης ὑπὸ πολλῶν φωτεινῶν σημείων· ἀλλὰ διὰ νὰ ᾗ ὄρατον τὸ φῶς αὐτῶν πρέπει τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ πλέουσιν ἢ τεταραγμένον. Νυκτολαμπίδες τε

θεῖσαι ἐν ὕδατι ἠρεμοῦντι ἐντὸς ποτηρίου, οὐδὲν ἴχνος φωτισμοῦ εἶδεισαν, παρὰ μόνον ὅτε ἐταράχθη τὸ ὕδωρ.

Ἐκτὸς τούτου καὶ ἕτερον μικρόβιον ταυτοχρόνως ἐνισχύει τὴν λαμπρότητα τῆς φωσφορίζουσας θαλάσσης διὰ τοῦ φωτός του τὸ φωσφορίζον βσκιλλίον.

Ἄλλο λαμπυρίζον θαλάσσιον ζῶον εἶνε ἡ φωλάς γνωστὸν μαλάκιον λεπιδοβράγχιον, οὗτινος ἡ φωλεὰ σχῆμα ἔχουσα ὅπῃς καθέτου εἶνε ὀρυγμένη ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ ἐδάφους. Ἡ φωλάς κέκτηται εἶδος μακρᾶς προβοσκίδος ὡς οἴφων οὗ τὸ ἄκρον φθάνει μέχρι τοῦ στοίου τῆς ὀπῆς. Ἐὰν τις φάγη φωλάδα τὸ στόμα του θέλει φωσφορίσει, ἐὰν δὲ θέσῃ ταύτην ἐντὸς ὕδατος ἐν ποτηρίῳ, καὶ ταραχῆ τοῦτο θέλει παραχθῆ ἐν αὐτῷ νέφος φωτεινόν· ὁ φωσφορισμὸς τῆς φωλάδος ἐξάγεται ἐκ πίντε μερῶν τῶν τὰ δύο εἶνε ἐπὶ τοῦ οἴφωτος.

Φωσφορισμοὺς ἐπίσης ἐξάγουσιν καὶ πλεῖστον ἄλλα ζῶα ἐν οἷς Πελαγία ἢ νυκτολαμπίς, ὁ κροσσὸς τῆς Ἀφροδίτης, ἢ βερὸν κ.τ.λ.

Ἐκτὸς δὲ τούτων εἰς τὰ μεγάλα βάθη τῆς θαλάσσης ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη φωτογόνων ζῶων τῶν ὠραιότατον εἶδος εἶνε ἡ hrisinga, εἶδος θαλασσοῦ ἀστέρος μετὰ πολυαριθμῶν βραχιόνων, ἡτις ἐρπυσσα ἐπὶ τοῦ βυθοῦ, ἀναδίδει φῶς ἐξ ὅλης τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Κυρίως ὅμως ἐπικρατοῦσιν οἱ φωτεινοὶ ἰχθύες.

Τοιοῦτος τις ἠλιεύθη παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Ἀρμορικής ὀνομάζεται δὲ malacoste choirodactyle καὶ ἔχει περίπου μῆκος ἑξήκαστον. Τὸ ὑπομέλαν σῶμα του εἶνε λεπτὸν περὶ τὴν οὐρὰν, ὀγκουταὶ δὲ εἴτα μέχρι τῆς πελωρίας κεφαλῆς του. Τὰ φωτογόνα αὐτοῦ ὄργανα εὐρίσκονται ὀπισθεν τῶν ὀφθαλμῶν χρησιμεύουσι δὲ διὰ τὴν ἄγραν τῶν διαφόρων μικρῶν ζῶων, ἅτινα τρέχουσι πρὸς τὰ φωτεινὰ ταῦτα σημεῖα ὡς αἱ μικραὶ χρυσαλλίδες περιφέρονται τὴν νύκτα περὶ τῶν φανῶν.

Ἐτερος φωτεινὸς ἰχθύς, Ρέμβος ὁ ἐχινόστομος ἀλιευθεὶς εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Μαδέρας παρουσίασε διάφορον τοποθετήσιν τῶν φωτογόνων ὀργάνων. Ἰσὶ τούτῳ ὑπῆρχαν μικρὰ φωτεινὰ στίγματα ὅμοια πρὸς ὀφθαλμοὺς ἐσορμένους κανονικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος τὰ μὲν τοποθετημένα κατὰ στοίχους ἐπιμήκεις ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς, ἕτερα δὲ κατὰ μήκος τῶν βραγχίων. Τέλος ἐν μέγα ἐπὶ τοῦ ἐπιπύγματος τῶν βραγχίων καὶ τὸ σπουδαιότερον ὀπισθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Δὲν ἐπιχειροῦμεν τὴν περιγραφὴν καὶ ἄλλων τοιούτων φωτεινῶν θαλασσοῦ ζῶων

διότι πολὺ δυσκόλως ἠθέλομεν εὔρει τέλος.

Ἄπαντα τὰ περιγραφέντα φωσφορίζοντα ζῶα ἔχουσιν εἰδικὸν ὄργανον πρὸς παραγωγὴν τοῦ φωτός, ὅπερ καὶ περιεγράψαμεν. Συμβαίνει ὅμως καὶ ἄλλο τι ὑπάρχει φωτογόνον τι μικρόβιον τὸ ὅποσον· ἐταδιόμενον εἰς πᾶν ὀστρακόδερμον, εἰς τεμάχια κρέατος, μηκύτων καὶ ἰχθύων καὶ ἀναπτυσσόμενον ταχέως, καθίστασι ταῦτα φωτεινά.

Πρὸ πάντων ὅμως τὸ μικρόβιον τοῦτο προσβάλλει μικρότατον τι ὀστρακόδερμον, ὅπερ ἔνεκα τῶν συνεχῶν πηδημάτων του κοινῶς καλεῖται ψίλλος τῆς θαλάσσης. Τὰ talitres, ὅπως ἐπιστημονικῶς ὀνομάζονται οὐδὲν φωτογόνον ὄργανον ἔχουσι καὶ ὅμως χάρις εἰς τὸ φωτογόνον μικρόβιον φωσφορίζουσιν. Ἡδὴ πρέπει νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ περὶ τῆς εὐλογοτάτης ἀπορίας τοῦ ἀναγνώστου.

Πῶς παράγεται τὸ φῶς τῶν φωσφορίζοντων ζῶων;

Πρὸς φωτισμὸν εἶνε ἀναγκαῖα ἡ καθοικία ἢ ὁ ἠλεκτρισμὸς. Ὑπάρχουσιν ὅμως ὕλαι τινες φωσφορίζουσαι εἰς τὸ σκότος κατόπιν προηγουμένης ἐκθέσεως εἰς τὸν ἥλιον ἢ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς.

Οὐδὲν ὅμως τούτων συμβαίνει παρὰ τοῖς φωσφορίζουσι ζωαρίοις ἢ δὲ παραγωγὴ τοῦ φωτός των ἔχει ἄλλην αἰτίαν, ἣν λεπτομερῶς ἀγνοοῦμεν. Ἡ μᾶλλον παραδεγεμένη πιθανότης εἶνε, ὅτι εἰς τὰ φωτογόνα ὄργανα τῶν ζῶων τούτων εὐρίσκεται ποιεῖται φωσφοροῦχος ὕλη, ἴσως ἡ λεκιθίνη. Τὸ ζῶον παράγει ἐπίσης καὶ ἕτερον τινὰ ὕλην εἰδικὴν ζύμην (ὕπεκαυμα) ἡτις ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῆς λεκιθίνης ἀποσυνθέτει ταύτην παράγουσα τὴν γουανίνην.

Ὡς βλέπετε χημικὰ φαινόμενα παράγουσι τὸν φωτισμὸν καὶ τοῦτο εἶνε ὁ σπουδαιότερος λόγος, οὗ ἔνεκα ὁ φωσφορισμὸς τῶν ζῶων εἶνε ἀξιοθαύμαστον φαινόμενον.

AN-HPIN

ΚΑΡΔΙΑ...ΘΑΛΑΣΣΑ

Ὅπως ἀλλάζει ὁ οὐρανὸς ποῦ κάποιον ἀνεμιάζει
Καὶ κάποιον ὀλογάλαξος καὶ ἀλόφωτος γαῖα
Ὅπως ἀλλάζει ἡ θάλασσα ποῦ ἄλλοτε σασταίνει
Καὶ ἄλλοτε μὲ παράλογο ἔς τὴν ἀμμοῦδιὰ κυλᾷ.

Ἔτσι ἀλλάζουν ἔς τὴν ψυχὴ τὰνθρώπων κάθε ὥρα
Ἐκλάδες, πόθοι, ὄνειρα καὶ σὸν νεφάρια ὄρατον.
Γιατὶ εἶνε θάλασσα ἡ καρδιὰ ποῦ οἱ πόθοι ταξιδεύουν
Καὶ ἡ ἐκλάδες πνίγονται λιμάνι πρὶν νὰ βροῦν.

Σίμος

Ἐλένη Σ. Σβορώνου

ΑΦΡΟΣΙΘΗ ΜΙΡΑ

ΩΡΑΙΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗ, ΕΟΡΤΗ

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς, ἐν Κωνσταντίνῃ τῆς Ῥωμανίας, ἐδόθη μέγας χορὸς μετῃμφιεσμένων ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑλληνικῷ Θεάτρῳ, ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν αὐτοῦ ὁμογενῶν.

Κατ' ἐπιτυχίαν δὲ ἰδέαν ἐπρόκειτο νὰ βραβευθῆ ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου ἡ ὑπὸ εὐφροσύνης καὶ ἐπιτυχιστέρας ἀμφίεσιν ἐμφανισθούσα.

Οἱ κεκλημένοι ἀθροοὶ προσήρχοντο συγκινήσεως μεγάλης ἐπικράτη, σχόλια δὲ, ψιθυρισμοὶ καὶ ἐπειρημαίαι, ὑπεδέχοντο ἐκάστην εἰσερχομένην. Δὲν ἦτο εὐκόλον βεβαίως νὰ δοθῆ τὸ μῆλον τοῦ Πάριδος μετὰ τῶν καὶ τοιούτων ἀντιπάλων.

Αἰθρῆς συγκινήσεως μεγίστης καὶ ἐνθουσιασμοῦ κατέλαβε τοὺς παρευρισκομένους. Εἰσῆρχετο σιγαλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς μία ζῶσα κυανόλευκος.

Ἡ τὴν Ἑλλάδα συμβολίζουσα κυρία Ἀφροδίτη Μίρα ἐδόκισε τὰς ψυχὰς τῶν ἐν τῇ ξένη ἐκείνῃ γωνίᾳ πατριωτῶν καὶ πάνυ δικαίως ἐκρίθη ἀξία τοῦ βραβεῖου.

ΠΑΠΥΡΟΣ, ΧΑΡΤΗΣ, ΓΡΑΦΙΔΕΣ

Ο Πάπυρος

Οι Φοίνικες, οι αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι αντί χάρτου μεταχειρίζοντο φλοιούς δένδρων, δέρματα ζώων και άλλα αντικείμενα, μέχρις ού οι Αιγύπτιοι κατόρθωσαν να χρησιμοποιήσωσι προς γραφήν τὸν φλοιὸν τοῦ παπύρου. Τὸ φυτόν τοῦτο ἐφύετο ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου, ἢ δὲ χρῆσις τοῦ ἐκ παπύρου χάρτου διεδόθη καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς. Τσοῦτον δὲ ἀπαραιτήτως κατέστη ἡ γρῆσις οὗτου ὥστε, ὅταν ὑπῆρχεν ἐλλείψις αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ, ὁ λαὸς ἐξηνόστατο καὶ συνέβαινον ταραχαί. Ἡ ἐπιτυχὴ τῆς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐφευρέσεως καὶ χρησιμοποίησις τοῦ παπύρου, ἐξ οὗ καὶ ἡ γαλλικὴ λέξις papier δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὴ, εὐρέθησαν ὁμοῦς γράφοντες ἐπὶ παπύρου χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ 1732 π. Χ.

Ὁ πάπυρος εἶνε φυτόν ὕψους δέκα περίπου πήγων, τοῦ ὁποῦ το στέλεχος ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτοτάτους φλοιούς· τούτους ἀραιροῦντες ἀλλήλοδιαδόχως, ἐξηπλώνον μίαν σερὰν ἐξ αὐτῶν παραλλήλως ἐπὶ μιᾶς τραπέζης, ἐπ' αὐτῶν ἔθειον δευτέραν σειρὰν φλοιῶν σταυροειδῶς, τὰ δὲ δύο αὐτὰ στρώματα ἐβραχον μὲ ὕδωρ καὶ τὰ ἐπίκειον ἰσχυρῶς. Οὕτως ἀποτελεῖτο μέγα φύλλον χάρτου τὸ ὁποῖον ἐξήθειον εἰς τὸν ἥλιον.

Ὁ πάπυρος ἐν Αἰγύπτῳ ἦτο ἀφθονώτερος, ὅταν δὲ ὁ Μάρκος Φίρμος ἐκυρίευσεν τὴν Ἀλεξανδρείαν (κατὰ τὸν Γ' αἰῶνα μ. Χ.) εὗρε τσοῦτην ποιότητα παπύρου, ὥστε αὐτὴ ἐπῆρκεσαν ἵνα δι' αὐτῆς πληρωθῆ τὰ στρατεύματά του.

Ἐκαστὸν φύλλον χάρτου ἐκ παπύρου ἐπωλεῖτο ἐν Ῥώμῃ 3—5 φράγκα, ἐκ τοῦ οὗ δ' ἐννοεῖ τις πόσῃ χρήματα ἀπαιτοῦντο δι' ἀντιγραφήν ἐνὸς χειρογράφου. Τούτου ἕνεκεν οἱ Ἕλληνες μεταχειρίζοντο ἀντὶ χάρτου πινακίδας ἐκ ξύλου ἢ ὀστῆ καὶ ὄστρακα, κεράμους κλπ.

Τὸν ἐκ παπύρου χάρτην διεδέχθη κατὰ τὸν Γ' αἰῶνα ὁ περγαμηνός, ὃν ἐπενοήθη ἐν Περγάμῳ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐμένους ὁ γραμματικὸς Κρότης. Ὁ περγαμηνός ἦτο μεμβράνη ἐκ δέρματος ζώων, εἶνε δὲ ἐν χρῆσει μέχρι τῆς σήμερον δι' ἐπισημά τινα ἔγγραφα καὶ διπλώματα.

Ὁ χάρτης

Χάρτην κατασκευάσαν πρῶτον οἱ Κινεζοὶ, κατ' ἀρχὴν ἀπὸ διαφόρων ρίζας καὶ φυτῶν οὐσίας, βραδύτερον δὲ ἀπὸ δάμβακα, λίνον καὶ μέταξου. Τὴν τέχνην τούτην μετέδωκεν εἰς τοὺς Πέρσας, παρὰ τούτων δὲ τὴν παρέλαβον οἱ Ἀραβες, ἰδρύσαντες χάρτοποιεῖ ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ βιομηχανία τοῦ χάρτου ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ Ἰταλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ κατὰ τὴν Δ' ἑκατονταετηρίδα μ. Χ. Τὸ πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ χάρτοποιεῖον ἐδιδόθη ἐν Νυρεμβέργῃ τῷ 1390, ἀλλ' ἡ κατασκευὴ τοῦ χάρτου ἦτο ἀτελής, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλων μηχανημάτων. Τῷ 1779 ὁ Λευδοβίκος Ροβέρ, ἐργάτης τοῦ ἐν Ἔσν τῆς Γαλλίας χάρτοποιεῖου, ἐφεῦρε μηχανήμα πρὸς κατασκευὴν χάρτου, τὴν δ' ἐφεύρεσιν αὐτοῦ ἐπώλησε τῷ 1811

εἰς τὸν Didot Saint-Leger ἀντὶ 8,000 φρ. Οὗτος τὴν μετέδωκεν εἰς Ἀγγλίαν ἐνθα ἐγένοντο διάφοροι τροποποιήσεις καὶ τελειοποιήσεις.

Αἱ γραφίδες

Οἱ ἀρχαῖοι ἔγραφον ἐπὶ τοῦ παπύρου μεταχειριζόμενοι ὡς γραφίδας κάλαμον, τὸν ὁποῖον ἐπρημαθεύοντο ἐξ Αἰγύπτου καὶ Ἀρμενίας. Τὰς ἐκ καλάμου γραφίδας διεδέχθησαν αἱ ἐκ πτερῶν ὀνομασθεῖσαι παρ' ἡμῖν πένναι ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ penna. Ἰδίως μεταχειρίζοντο πτερὰ χηνῶν καὶ κατὰ δευτέρον λόγον κόκκων καὶ νόρακος.

Τὰς ἐκ πτερῶν γραφίδας διεδέχθησαν αἱ μεταλλικαί. Τοιούτων ἐγένετο χρῆσις ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ πρῶτον τῷ 1803, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ὑπερόγκου τιμῆς αὐτῶν ἐγένετο ἐλαχίστη κατανάλωσις. Ἐξηκολούθουν ἐπομένως χρησιμοποιεῖντες τὰς ἐκ πτερῶν, τὰ ὁποῖα εἰσήγον εἰς Ἀγγλίαν ἐκ Γερμανίας, Ρωσίας καὶ Πρωσίας. Μόνον ἐκ Πητρούπολεως ἀπέστειλλον κατ' ἔτος 27 000,000 πτερῶν. Ἐξ ἐκείτης πτέρυγος χηνῶν μόνον πέντε καλαὶ γραφίδες ἐξήγοντο καλῶς δὲ διατηρουμένη χην μόνον 20 γραφίδας ἦτο δυνατόν νὰ παραγάγῃ.

Τῷ 1823 οἱ Ἀγγλοὶ κατασκεύασαν γραφίδας ἐκ κεράτων καὶ κελύφους χελωνῆς καὶ ἐκ λεπτοτάτων τεμαχίων χρυσοῦ καὶ ἄλλων πολυτίμων μετάλλων ἀλλ' αὐταὶ καίτοι διακριεῖς, ἤσαν δαπανηρίταται. Τούτου ἕνεκεν ἡ προσοχὴ πάντων ἐστράφη εἰς τὰς ἐκ χαλκῆς γραφίδας, κέντρον τῶν ὁποίων ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀγγλικὴ πάλιν Βριμγγόμη. Εἰς ταύτην ἀποστελλεται ὁ πρὸς κατασκευὴν γραφίδων χαλκὸς ἐκ Σχεφφίθ, ἐνθα παρασκευάζεται εἰς λεπτότατα φύλλα 4 δακτύλων καὶ 3 ποδῶν μήκους. Τὰ φύλλα ταῦτα ἐμβάπτονται κατὰ πρῶτον ἐντὸς διαλύσεως θεϊκοῦ ἔξιδος καὶ μετὰ ταῦτα παρασκευάζονται πρὸς ἐπιεργασίαν. Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία γίνεται ὑπὸ γυαλίων καὶ κορασιῶν, ἢ δ' ἐν κλειθῇ αὐτῶν διὰ μηχανημάτων ὑπὸ ἀνδρῶν.

Ἐξ Ἀγγλίας ἰδίως ἐνεργεῖται μεγίστη ἐξαγωγή χαλυβδίων γραφίδων, ἀλλὰ σήμερον ἐξήγονται καὶ ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

Ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῶν χαλυβδίων γραφίδων

Πτωχὸς διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας ἐν Κωνσταντινῇ καλούμενος Βούργερ, ἀντὶ νὰ κατασκευάζῃ ἐκ πτεροῦ χηνῶν μίαν μόνην γραφίδα, ὡς συνείηζεν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐκείθη νὰ κατασκευάζῃ ἐκ τοῦ ἰδίου πτεροῦ πολλὰς τοιαύτας ὁμοίας πρὸς τὰς σημερινὰς χαλυβδίνους. Ἐπίσης κατασκεύασε πρῶτος κονδυλοφόρους καὶ ἔθειον ἐπ' αὐτῶν τὰς ἐκ πτεροῦ γραφίδας.

Τούτο ἦτο μέγα ἐπὶ τὰ πρῶτα βήμα ὁ δὲ Βούργερ τῷ 1808 ἐδημοσίωσεν διὰ τινος ἐφημερίδος τῆς Βασιλοβέργης τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν.

Σπουδαιοτάτη ἐφεύρεσις

Ὁ καλλιγράφος Βούργερ μετὰ πολλοὺς κόπους κατόρθωσε νὰ ἐφεύρῃ τρόπον, διχ τοῦ ὁποῦ ἑκάστος νὰ γράφῃ κομψῶς καὶ νὰ ὠρελῆται ἐκ τῆς οικονομίας. Ἐξ ἐνός πτεροῦ χηνῶν ἀντὶ μιᾶς θὰ ἔχῃ δεκαπέντε γραφίδας εἰσίμους, οὕτω δὲ δὲν θὰ χρονοτριβῇ ξύων τὰ πτερά.

Ἐντὸς ΡΥΓΧΟΓΡΑΦΙΔΟΚΥΤΤΙΟΥ ὑπάρχουσιν εἰσίμαι πτερογραφίδες καὶ γραφίφοροι.

Ἡ τιμὴ εἶνε ἀνάλογος τῆς ἀξίας τοῦ γραφιδόφρου διότι ὑπάρχουσι τοιοῦτοι χρυσοὶ ἀργυροὶ καὶ ὀρειχάλκινοι.

Ἦτο σπουδαιοτάτη ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Βούργερ. Ἐνθ' ὁμοῦ ὁ πτωχὸς ἐφευρέτης ὑπερηφανεύετο διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοήσιν, ἡ ἀτυχὴς ἐφεύρεσις ὑπῆρξεν ἀφορμὴ ὄχι μόνον νὰ ναυαγήσῃ ἡ ἐφεύρεσις του ἀλλὰ καὶ νὰ καταστῇ γελοία παρὰ τῷ κοινῷ.

Εἰς τὸ ναυαγίον καὶ τὴν γελοιοποίησιν ταύτην ἀληθεῖς ὄτι συνέτελεσαν, ἐργασθέντες πρὸς τοῦτο λυτσωδῶς, κατὰ πρῶτον οἱ συνάδελφοί του καλλιγράφοι οὐχὶ μόνον ἐκ φθόνου ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνοήτου φόβου μὴ καταστρέψῃ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν καὶ κατὰ δευτέρον λόγον οἱ πωλοῦντες πτερὰ χηνῶν, τῶν ὁποίων θὰ παρεβλάπτοντο τὰ κέρδη.

Καὶ ὁμοῦ ἡ πρώτη αὐτῆ ἀποτυχία οὐ μόνον δὲν ἀπεθάρρυνε τὸν Βούργερ, ἀλλ' ἐξέκολούθη τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ, ἐφεῦρε βραδύτερον καὶ μικρὰν μηχανήν, δι' ἧς ἐκόπτοντο αἱ πτερογραφίδες, ἀντὶ νὰ κόπτονται διὰ τῆς χειρὸς.

Ἀναγγείλας τὴν ἐφεύρεσιν τῆς μηχανῆς ταύτης, προσέθηκεν ὅτι ἐσκόπει νὰ κατασκευάσῃ γραφίδας οὐχὶ πλέον ἐκ πτεροῦ χηνῶν ἀλλὰ ἐκ μετάλλου. Ἀλλ' ἂν κατασκευάζετο τοιαύτας, τότε τὸ ἐμπόριον τῶν πωλούντων πτερὰ χηνῶν δὲν θὰ παρεβλάπτετο πλέον ἀλλὰ θὰ καταστρέφετο καθ' ὅλοκληρίαν. Νέα τότε ἐκκηρύχθη καὶ πάλιν κατὰ τοῦ Βούργερ σταυροφορία, οἱ δὲ πωληταὶ τῶν πτερῶν συμμαχίσαντες μετὰ τῶν καλλιγράφων, διέδιδον πανταχοῦ ὅτι ὁ ταλαίπωρος Βούργερ ἐτρελλάθη, διότι διατείνεται ὅτι θὰ κατασκευάζῃ γραφίδας ἐκ μετάλλου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον.

Οὕτως ὁ δυστυχὴς Βούργερ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ πάντων τρελλός! Ἐπειδὴ δὲ εἶχε δαπανήσει ἀπάσαι τὰς οικονομίας του πρὸς κατασκευὴν μηχανῆς δυναμένης νὰ κόπῃ μεταλλίνας γραφίδας, καὶ παρημέλησε τὰς παραδόσεις του, περιήλθεν εἰς μεγίστην ἐνδειαν, κατελήθη ἐξ ἀπέλπισης, ἐπεδόθη εἰς τὴν μέθην, καὶ κατέστη παλίνιον τῶν συμπατριωτῶν του. Ὅσαίσι δὲ οἱ ἀγνοεῖσθαι τὸν συνήτηον καθ' ἑδῶν, τὸν ἐνεπαίζον καὶ τὸν ἀπεκάλουν ρυγχογράφον.

Καὶ ὁμοῦ οἱ πρακτικοὶ Ἀγγλοὶ, ἰδόντες τὴν μηχανὴν τοῦ Βούργερ ἤρξαντο κατασκευάζοντες τὰς χαλυβδίνους γραφίδας. Ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἐγένετο ἰδίως ἐν Βριμγγόμῃ, ἐπὸθεν αἱ χαλυβδίνου γραφίδες ἀποστελλόντο πανταχοῦ, ἐνθ' οἱ κατασκευασταὶ ἐκέρδιζον ἑκατομύρια ἐκ τοῦ κατ' ἐπιφάνειαν μὲν ἀσημάντου, πράγματι ὁμοῦ ἀπαραίτητου ἀντικειμένου τούτου, ὁ δυστυχὴς ἐφευρέτης τῷ 1810, γέρον ἤδη, ἴστατο ἔξωθεν τοῦ ταχυδρομείου τῆς Κωνσταντινῆς καὶ ἐπώληε κονδυλοφόρους καὶ χαλυβδίνους γραφίδας, ὅπως κερδίξῃ τὸν ἐπίστυιον ἄρτον του καὶ μὴ ἀποθῆνῃ ἐκ πείνης.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ ἀξιολογώτεροι οἰκοδομαὶ εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ χρονολογούνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν διέμενον ἐκεῖ οἱ Σουλτάνοι. Ἐκτὸς δὲ τῆς πόλεως εὐξεται ἐτι ἡρικνωμένον τὸ ἄλλοτε λομπρὸν Ἐσκί Σεράι, ἦτοι τὸ ἀνάκτορον τῶν ἀρχαίων Σουλτάνων, ὁπερ νῦν χρησιμεῖται ὡς κατοικία τοῦ Γεν. Δικτατοῦ. Ἀξιοθέατοι εἶναι πρὸς τούτους καὶ δύο Ἄγοραὶ ἐξ ὧν ἡ κτιοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ἐκτείνεται

ἐπὶ μήκους 300 μέτρων καὶ ἔχει ἐξ πύλας καὶ 100 θολοειδῆ καταστήματα. Τὸ ἐμπόριον κυρίως κατέχουσιν οἱ Ἕλληνες. Ἰδίως τὸ τῶν σιτηρῶν, βάμβακος, ἐρίων καὶ τυροῦ.

Ἡ Ἀδριανούπολις ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Ἀδριανοῦ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, ἐν ἣ' θέσει ἔκειτο ἡ ἀρχαία Οὐσκαδάμα. Τινὲς δὲ τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων ἀποδίδοντες εἰς ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν Ὀρυστιάδα. Ἐκ τῶν πηλῶν πολιουρκιῶν ἄς ὑπέστη ἡ μᾶλλον ἀξιομνημόνευτος εἶνε ἡ γενόμενη τῷ 586 π.χ. ὑπὸ τῶν Ἀβάρων. Καὶ τῷ μὲν 813 ὁ βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων Κροῦμος ἐνίκησε τὸν Βυζαντινὸν στρατὸν περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, τῷ δὲ 922 ἄλλος αὐτῶν βασιλεὺς ὁ Συμεὼν, ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου ταύτην. Τὸν Νοέμβριον 1189 εἰσῆλθαν οἱ Γερμανοὶ σταυροφόροι καὶ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1190 συνωμολόγησαν αὐτῷ συνθήκην ὁ αυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Φρειδερίκος Βιρδαρούσας καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων Ἀλέξιος Γ' ὁ Ἄγγελος.

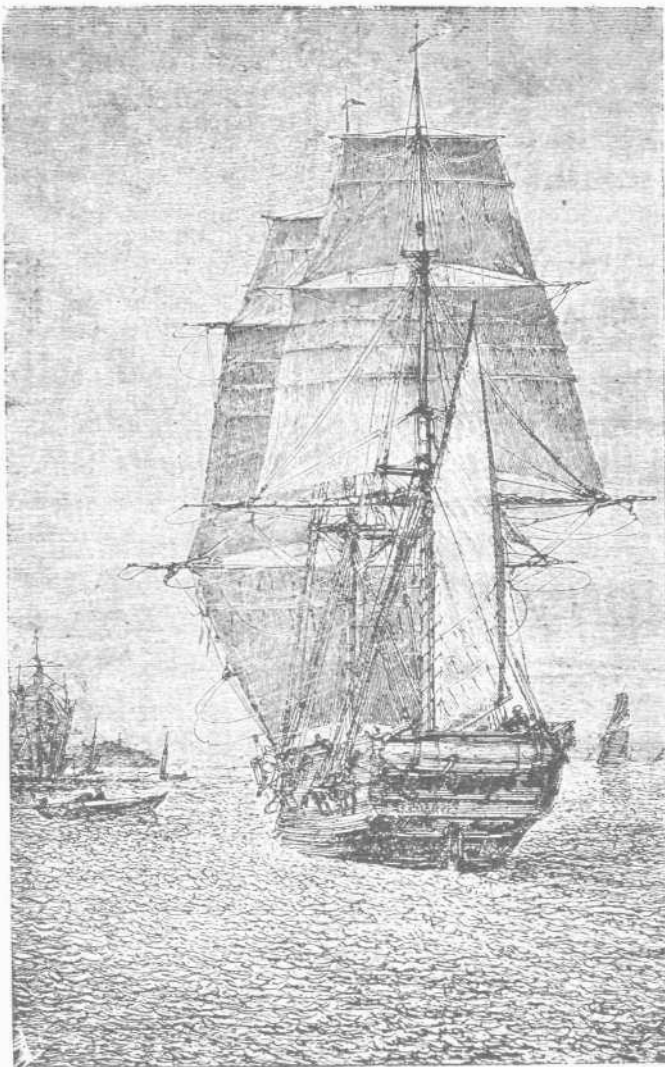
Τῇ 15ῃ Ἀπριλίου 1205 ἠττήθη ἐντὺθα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ συνέληφθη αἰχμάλωτος ὁ αυτοκράτωρ τῶν Φράγκων Βαλδουῖνος ὁ Α', τῷ δὲ 1361 ἐκυρίευσεν τὴν Ἀδριανούπολιν ὁ Σουλτάνος Μουράτης ὁ Α' καὶ τῷ 1366 κατέστησεν αὐτὴν καθέδραν τῆς Αυτοκρατορίας του. μεθ' ὃ παρέμεινεν ἡ πόλις αὐτὴ πρωτεύουσα μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1453 γενομένης ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε τῷ 1829 ὁ Ρωσικὸς στρατὸς ὑπερέβη τὸν Αἰμόν, ἢ δὲ Ἀδριανούπολις κατέστη τὸ κοινὸν ἐντευκτήριον καὶ τῇ 20ῃ Αὐγούστου περιήλθεν ἀμαχητὶ εἰς τοὺς πολεμίους. Ἡ τροποποιήσις αὐτῆ τῶν Ρώσων πορεία ἠνάγκασε τὸν Σουλτάνον Μαχμούτ εἰς εἰρήνην καὶ τῇ μεσολαβήσῃ τῶν ἄλλων Δυναμῶν ὑπεγράφη ἡ περιώνυμος καταστὰς συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως, δι' ἧς οἱ Ρῶσοι ἀποδίδουσι μὲν τὴν Τουρκίαν ὅσα κατέλαβον ἐν Εὐρώπῃ, τὴν Βλαχίαν, τὴν Μολδαβίαν, τὰ κατὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ Θράκην χωρία καὶ ἀπομένουσιν ἐνταῦθα ὅσα τῆς ἐπικρατείας των ὁ Προῦθος καὶ ὁ Δούναβις· διατηροῦσι δὲ οἱ Ρῶσοι πάντα τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου, ὅσα ἐκτείνονται ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κουβάν μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς καὶ τὰς καυκασίας χώρας. Εἰς τοὺς Ρώσους ἐπίσης ἐδόθη ἐλευρία ἐμπορίας καθ' ἅπασαν τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν καὶ ἐλευθερία ναυτικῆς ἐν τῷ Δουναβί, τῷ Εὐξείνῳ καὶ τῇ Μεσογείῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας Δυναμίας τὰς εἰρηνικῶς ἐχούσας τὴν Τουρκίαν ἐπετράπη ὡσαύτως ἐλευθερία ὁ τοῦ Ἑλλησπόντου διαπλοῦς. Καὶ ἡ μὲν Βλαχία καὶ Μολδαβία συμφωνήθη νὰ κυβερνῶνται δι' ἰσοθίων ὀσποδάρων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας, ἢ δὲ Σερβία ὑπὸ κληρονομικοῦ ἀρχόντος. Ἡ δὲ Ἑλλὰς ἀνεγνωρίσθη αὐτόνομον βσιλείον.

Κατὰ τὸν ἐσχάτως Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1878 ἐνίκησαν καὶ πάλιν οἱ Ρῶσοι καὶ ἐπῆλθον τὰ γεγονότα ἅτινα πάντες καλῶς γνωρίζομεν.

Ὁ σιδηρόδρομος φθάνει εἰς Ἀδριανούπολιν περὶ τὴν ἐβδόμην καὶ ἡμισίαν τῆς ἐσπέρας καὶ ἀμέσως παρατηρεῖ τις κίνησιν καὶ συνωστισμόν περὶ τὸν σταθμόν. Ὀθωμανοὶ ὑπάλληλοι καὶ στρατιώ-

τικοί επισκοποῦσι καὶ ἐξετάζουσι τὰ πάντα λεπτομερῶς χάριν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ μετὰ πολλὰς ἀνιχνευτικὰς, οὕτως εἰπεῖν, ἐξετάσεις καὶ ἐρεῦνας εἰς ἃς ὑποβάλλεσθε, ἀφίεσθε ἐλεύθερος νὰ εἰσχωρήσητε εἰς τὴν πόλιν. Αὕτη βεβαίως δὲν θὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ κατὰ πρῶτον, καθόσον οὔτε ὁδοὺς καὶ κέντρα θὰ σᾶς παρουσιάσῃ εὐχάριστα, οὔτε εὐοδομαὶς καινουργεῖς καὶ πρόδον ἰκανοποιητικὴν.

Τὰ πάντα ἔξουσιν ἀναχρονισμῶ καὶ ἔνεκεν, ὡς προείπομεν, τῆς τοποθεσίας καὶ τῆς ἱστορικῆς κα-στάσεως τῆς διέμεινεν ὡς ἦτο σταθερὰ εἰς τὸ καθεστὸς αὐτῆς. Εἶναι οὐχ' ἦτο κέντρον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ὁ ἀρκετὰ πολυπληθὴς πληθυσμὸς τῆς εὐημερεῖ καὶ ἐξέγει ἀπὸ ἄλλους παραπλεύρως αὐτῆς εὐρισκομένους. Δυστυχίαν δὲ δὲν θὰ εὕρητε ἐκεῖ διότι πάντες δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ μὴ παρπονῶνται. Οἱ δ' ἡμέτεροι πολυπληθέστεροι ὄντες ἐπικρατοῦσι καὶ κυριαρχοῦσι τῶν πάντων, ἔνεκα τῆς πνευματικῆς καὶ πλουτολογικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀδριανούπολις οὐδέποτε, ἐλπίζομεν θὰ ἀρήσῃ τὰ ἰνία τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς συγκρατήσεως καὶ ἐπίβλησιν.

ΘΑΛΑΣΣΑ ΦΩΣΦΟΡΙΖΟΥΣΑ (Τὰ ἔμμηνα φῶτα. Σελ. 47)

Διηρθύνην καὶ διέμεινα τὴν νύκτα ταύτην εἰς τὸ ξενοδογεῖον Καριπανάγιωτου παλαιὸν μὲν, ἀλλὰ καλλίστον καὶ εὐρύχωρον μὲ καλὴν καὶ πρόθυμον ὑπηρεσίαν, τὴν δ' ἐπαύριον ἐπισκέφθην ἐκ τῶν πρῶτων τὸν κ. Δημ. Παναγιωτόπουλον καὶ Κίμ. Δελικιάτον ἐμπόρουσ πρὸς εὐς ἡμῶν ἐκ Κων)πόλεως συστημένους, ὡς καὶ τὸν πρόξενόν μας κ. Σιάσην.

Ὁ κ. Παναγιω ὄπουλος προθυμώτατος εὐγενέστατος καὶ καλλίστης μορφώσεως νέος εὐαρεστήθη ἀμέσως νὰ μοὶ ὑποδείξῃ τὰ διάφορα κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως καὶ νὰ μὲ συνοδεύσῃ μέχρι τοῦ

Ἑλλην. πρόξενου καὶ εἶτα νὰ μὲ συστήσῃ εἰς τὸν ἐκ τῶν καλλίστων καὶ φιλοτιμωτάτων ὁμογενῶν μας τραπέζίτην κ. Ἐμμ. Δούλαν καὶ τοῦ ὀδελφούς Κωστόγλου ἐμπόρουσ.

Ὁ κ. Πρόξενος ἦτο εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γρᾶφεῖον τοῦ καὶ μὲ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως.

— Πῶς κ. Πρίντζη καὶ ἐδῶ ; μοὶ λέγει ἔχω νὰ σᾶς ἴδω ἀπὸ 5—6 ἐτῶν, ἀπὸ

τότε ἔπου ἡμῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τί κέρνετε καὶ ποτε ἦλθατε ;

— Πραγματικῶς ἀπὸ τότε. Ἡμῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ μεναβίνων εἰς Βουλγαρίαν καὶ Ρωμανίαν, δι' ὑποθέσει εἰς τῆς «Φύσεως», ἀπεφάσιμα νὰ διεέλθω καὶ ἐντεῦθεν ἐφέτος, ὅπως ἴδω καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τοὺς ὁμογενεῖς μας.

— Δὲν ἐκάματε ἄσχημα καὶ πῶς σᾶς ἐφάνη ἡ Ἀδριανούπολις, γνωρίζετε τινὰς ἐδῶ ;

— Ἀρκετὰ καλὴ πόλις, μολονότι παλαιά—ἐμπορικῶς φαίνεται καλῶς ἔχουσα, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας τῆς Ἀνατολῆς πέλει. Γνωρίζω τινὰς ὁμογενεῖς μας ἐνταῦθα καὶ ἐτέρους ἐκ συστάσεως καὶ ἐλπίζω νὰ γνωρίσω κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονήν μου καὶ ἄλλους.

— Βεβαίως θὰ γνωρίσητε, εἶνε καλοὶ καὶ ἀνεπηγμένους οἱ ἐδῶ ὁμογενεῖς μας.

— Τὸ πιστεύω, διότι ἡ Ἀδριανούπολις διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἀναπτύξει καὶ πολυμαθείᾳ. Καὶ τί νέα ἀπὸ τὴν περιφέρειάν σας, κ. πρόξενε, εἴθε εὐχαριστημένους, ἔχετε ἡσυχίαν ; ἐργασίαν ;

— Ἡσυχίαν ὄχι καὶ τόσην, ἔχομεν πάντοτε κρούσματα ταχάχων καὶ ἐργασίαν ἀδιάκοπον. Ἡδὴ μεταβαίνω εἰς τὴν Ξάνθην, διότι συνέβη ταραχὴ τις. Πρέπει νὰ εἰμεθαδιάρκως ἀγρυπνοὶ καὶ ἐνήμεροι, διότι πολεμούμεθα διηνῶς καὶ διερχόμεθα ἡμέρας πολὺ πονηράς.

ΕΝΥΔΡΙΣ ΘΗΡΕΥΟΥΣΑ

Αἱ ἐνυδρίδες ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μοντελιδῶν ἢ Γαληδῶν ζῴων. Εὐρισκονται πανταχοῦ καὶ ζῶσι παρὰ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας ἢ ἐντὸς τῶν ὑδάτων, τρώγουσαι ἰχθῦς, βατράχους, καρκίνους κ.τ.λ

Ἡ ἐνυδρίς εἶνε ζῶον πολὺτιμον διὰ τὸ ἐξοχὸν δέρμα του. Διὰ τῶν τριχῶν του κατασκευάζονται πῖλοι καὶ χρυσοθήρες, τὸ δὲ κρέας του εἶνε εὐγεστον.

— Από σās εξαρτάτε να πατάσσητε αμειλίχτως το κακόν και καυτηριάζετε τον έχθρον. Οί Βούλγαροι ώς βλέπετε δεν καθεύδουν και πρέπει τās ενεργείας των να παρακολουθώμεν και τās ενισχύσεις των να ματαιώνωμεν.

Ο κ Σιάσης είναι εκ τών ολίγων σπανίων προξένων μας, οτινες αντιλαμβάνονται καλώς τής θέσεως των και εκτελοῦσι μετὰ ζήλου και ἀφοσιώσεως τὸ καθήκον των, σταθμίζοντες καλῶς τὰ πράγματα και ενεργοῦντες μετὰ περισκέψεως και συνέσεως, ἀνευ ἐπιδείξεως και πατάγου, ἄριστα μεμορφωμένος, γλωσσολογικός και εὐφυής, ἐκτιμᾶται παρὰ πάντων και παρέχει ἐγγύγνα τής ἀνελλιπούς ἐκτελέσεως του καθήκοντός του και ἐπιτυχούς θρασεώς του. ἐν τῷ εὐρεῖ και ἔθνικῷ σταδίῳ, ἔπερ πάνυ καλῶς και δι' ἑαυτὸν ἐξελέξατο.

Τὸν κ. Δούλαν εὐγενέστατον και φιλοτιμώτατον ἄνδρα πατριώτην δὲ ἄριστον και ἀκραίφνη, δικαίως παρὰ πάντων ἀγαπώμενον και ἐκτιμώμενον ἐν Ἀδριανουπόλει, ἕνεκα τών ἐπιμεληθέντων αὐτοῦ προτερημάτων και ἀρίστων προσόντων, εὐρομεν ἐν τοῖς γραφεῖσι αὐτοῦ, κειμένοις ἐν τῷ Ρουσιέ-Πασσᾶ-Χάν, πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τής πόλεως. Ὅτως εἰς ὅλας τās ὀθωμανικὰς πόλεις και ἐνταῦθα εὐρήνται τὰ γνωστὰ λεγόμενα χάνια, ἧτοι μεγάλα διώροφοι κυκλωτερεῖς στοῶδες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἢ τετραγωνικὴ οἰκοδομὰ εἰς τὸ κέντρον τών ὀπίων συνήθως ὑπάρχουν πηγαὶ ὕδατος δένδρα και κερνεῖτα, εἰς δὲ τās πλευρας ἐκατέρωθεν ὡς και ἄνω και κάτω ποιεῖλα γραφεῖτα, ἀποθῆκαι και μαγαζεῖτα. Ὁ κ. Δούλας μᾶς ὑπεδέχθη εὐμενέστατα, ἐκφρασεῖς συμπαθῶς ὑπὲρ του περιοδικῆ μας και δεχθεῖς νὰ συγκαταλεχθῆ μετὰ τών ἡμετέρων πολυπληθῶν συνδρομητῶν και ἀροῦ ὡμίλησασμεν ἀρκετὰ μετ' αὐτοῦ, ἀπεχειρετήσασμεν αὐτὸν και ἀπήλθομεν.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ εἶδωλον τών Βραχυμόνων

Τὸ ἐν εἴδει κοχλιαρίου εἶδωλον τών Βραχυμόνων εἶνε ἢ πλεον ἀσυνήθης θεότης εἰς χώραν παρὰ τῶν θεῶν. Εἶνε περίεργος ζυλίνη μορφή κεκαλυμμένη πανταχόθεν μετὰ σιδήρῳ κοχλιαρία. Ταῦτα ὄντα ἐστραμμένα κρατοῦσιν ἔλαιον και θρυαλλίδια, αἷτινες δύνανται νὰ ἀναφθῶσιν εἰς τὴν σιαν ἰνδικῆς τινος ἐξιδρου, ὅταν διάφοροι τελεταὶ λαμβάνωσι χώραν.

Ἐπιδημια τής Ἱστορίας

Ἡ ἐλάττωσις εἰς τὴν θνησιμότητα τών μεγάλων πόλεων κατὰ τὸ τελευταῖον ὀλίγα ἐτη δύναται νὰ ἐκτιμηθῆ παρβαλλομένη μετὰ ὁμοίαις στατιστικῆς του παρελθόντος. Κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα οὐχὶ ὀλιγώτερον τών δεκαπέτε ἐπιδημιῶν και πολλοὶ ἄλλοι λιμοὶ ἐθέρζον τοὺς κατοίκους τής Ἀγγλίας. Κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα ἐπῆλθον εἰκοσι λιμοὶ και δέκα

ἐννέα λιμοὶ, ἐνῶ κατὰ τὸν τέταρτον ἐπῆλθον ἄλλαι ἀσθένειαι. Τῷ 1348 ἡ πανώλης, ἧτις διεδόθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, προξένησε τὸν θάνατον 100,000 ἀνθρώπων εἰς τὸ Λονδίον, ἐνῶ εἰς τὴν Εὐρώπην περὶ τὰ 25,000,000 ἀνθρώπων ἔπασαν θύματα τής ἐπαράτου νόσου. Ἡ τελευταία φοβερὰ ἐξέλιξις τής πανώλους εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐγένετο τῷ 1664—1666, ἕνεκα τής ὁποίας 100,000 ψυχὰι ἐχάθησαν μόνον εἰς τὸ Λονδίον. Τὴν ἐπιδημίαν ταύτην διεδέχθη ἡ μεγάλη πυρκαϊὰ τοῦ 1666, ἧτις κατέστρεψε 16,000 οἰκίας, περιλαμβανομένων ὄλων τών πλέον πυκνῶς κατοικηθέντων μερῶν τής πόλεως. Ἡ ἐκ νέου κτίσις τοῦ Λονδίου ἐπὶ ὑγιεινῶν νόμων, φαίνεται, ὅτι ἀνεχαίτισε τās ἐπιδημικὰς νόσους, αἷτινες προηγουμένως τόσοσ ἀνηλεῶς ἐθέρζον τοὺς κατοίκους του.

Μαχαίρια και περούνια

Ὅταν γελῶμεν μετὰ τοὺς Κινέζους, διότι μεταχειρίζονται ζυλάρια διὰ νὰ τρώγωσι, λησμονοῦμεν τὸ γεγονός, ὅτι τὰ μαχαίρια και τὰ περούνια εἶνε πολυτέλεια τών σχετικῶς τελευταίων ἡμερῶν. Πρὸ τριακοσίων ἐτῶν ἕκαστος ἀνθρώπος εἶχε τὸ μαχαίριόν του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκοπτε τὸ κρέας εἰς μικρότατα τεμάχια, τὰ ὁποία τότε ἐθεταν εἰς τὸ στόμα μετὰ τὴν ἄλλην χεῖρα του.

Οὐδεὶς ἐκ τών ἡγεμόνων τής Ἀγγλίας εἶχε περούνια μέχρι τής βασιλείας Ἐρρίκου Του. Ἄπαντες εὐγενεῖς τε και μὴ, μεταχειρίζοντο τοὺς δακτύλους των. Ὅθεν εἰς τās βασιλικὰς ἀύλας ὑπῆρχεν ἡ καλουμένη ὕδρια, ἧτις συνωδεύετο μετὰ λεκάναις, ὕδωρ και χειρόμακτρα. Ὅταν ὁ Ἰάκωθος Αὐσ, ὑπεδέχθη τὸν Πρέσβυν τής Ἰσπανίας εἰς γεῦμα «Αἱ Μεγαλειότητές των ἐνίψαν τās χεῖρας των μετὰ νερόν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕδρια, τὰ δὲ χειρόμακτρα προσεφέρθησαν εἰς μὲν τὸν βασιλέα ὑπὸ του Λόρδου θησαυροφύλακος, εἰς δὲ τὴν βασίλισσαν ὑπὸ του Λόρδου Ἀρχικαυαρχου». Ὁ πρίγκηψ τής Οὐαλλίας εἶχεν ἰδικὴν του ὕδριαν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη κατόπι ὁ Πρέσβυς.

Τὸ πρῶτον βασιλικὸν πρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ ὁποῖον ἦτο γνωστὸν, ὅτι εἶχε περούνιον, ἦτο ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, ἀλλ' εἶνε ἀμείβωλον, ἐὰν ποτὲ τὸ μετεχειρίσθη. Τὰ περούνια τόσοσ βραδέως ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν, ὡστε τὰ μετεχειρίζοντο μόνον αἱ ἀνώτεροι τάξεις περὶ τὰ μέσα του δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος. Περὶ τὴν περιόδον τής Ἐπαναστάσεως, 1688, ὀλίγοι εὐγε εἰς Ἀγγλίαι εἶχον πλέον ἢ δωδεκάδα ἀργυρῶν περούνιων, καθῶς και τινὰ ἐκ σιδήρου και χάλυβος. Ἐπὶ τέλος τὸ χαλύβδιον περούνιον ἐτέθη εἰς εἰς γενικὴν χρῆσιν και κατασκευάσθη εἰς τὸ Σέφφελδ. Κατ' ἀρχὰς εἶχε δύο ὀδόντας, ἀλλὰ βραδύτερον και ἄλλος ὀδὸς προσετέθη.

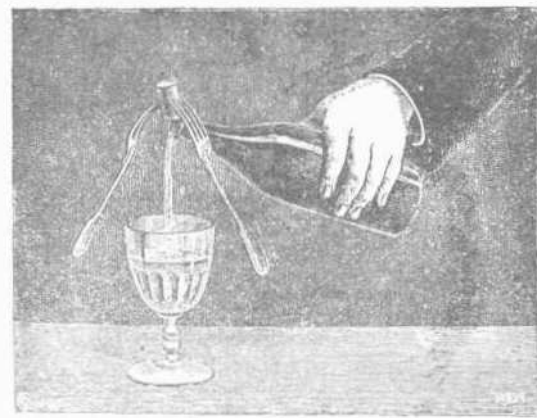
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΠΕΙΡΑΜΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

Πλεῖστα ἐπιστημονικὰ παίγνια ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ τής «Φύσεως» ἐπὶ του ζητήματος τούτου.

Πράγματι τὰ τής ἰσορροπίας πειράματα εἶνε ἀνεξάντλητα. πάντοτε θεαματικὰ και παράδοξα, προκαλοῦντα τὸ ἠνδιαφέρον των θεομένων.

Διὰ τὸ παρὸν πείραμα γυμνασθήσασθε μίαν κοινὴν φιάλην, ἕνα πῶμα ἐκ φελλοῦ και δύο περόνια. Ἐπὶ πλέον δὲ ποτήριον και ὕδωρ.

Τούτων εὐρεθέντων προσκερμάσατε ἐπὶ του φελλοῦ ἀντιθέτως τὰ δύο περόνια και ἔπειτα τοποθετήσατε τὸ πῶμα ἐπὶ του χεῖλους στομαίου φιάλης.

Μόλις εὐρεθῆ ἐν ἰσορροπίᾳ τὸ σύνολον του πῶματος και τῶν περονίων, δύνασθε ἐλευθέρως νὰ κινήτε τὴν φιάλην και μάλιστα πληρώσαντες ταύτην δι' ὕδατος εἰμπορεῖτε νὰ κενώσσητε ταύτην ἐπὶ του ποτηρίου κλίνοντες τὴν φιάλην χωρὶς τὸ πῶμα νὰ πέσῃ, πρὸς ἐκπλήξιν των θεατῶν σας.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Βαφή τής κόρης τών ὀπλων. — Ἐτοιμάσατε τὴν ἐξῆς δόλυσιν : 120 γραμ. θεῖλου σιδήρου, 35 γραμ. ὑπεργλωκιοῦ σιδήρου ἐντὸς μιᾶς λίτρας ὕδατος ἀπεσταγμένου. Αἱ πρὸς κόρην κἀναι πρέπει προηγουμένως νὰ τριβῶσι δια σφύριδος (toile émerie) και εἶτα νὰ ἀλειφθῶσι δια ὕδατος ἀπεσταγμένου, μετὰ δὲ τὴν ἀπ ξήρυνον τούτου καθαρίζετε τὴν κόρην δια λινῶ πανίον μετὰ πρὸς χεῖρ, ἵνα μὴ εἰ δάκτυλοι ἐγγίωσι ταύτην διότι οἱ τοιοῦται νηλίδες δὲν ἐξολοίφονται. Ἀπολούθησθε δια μαλακοῦ σπόγγου ἀλοῖρετε τὴν κόρην εὐσφῶς ἐκ τής ἄνω διαλύσεως, ἧτις θελεῖ ἐπιφέρει δξείδωσι, μετὰ 24 ὥρας ξεῖτε καλῶς τὴν κόρην δια συρματινῆς βούρτσας μὴ ἐμποικύσεως ἀκαχῆς.

Εἶτα πλύνετε τριβόντες δια θερμοῦ ὕδατος εἰς οὗ τὸ προπαραμεινόμενον χροῖμα ἀπαθῆ ὁμοιόμορφον πρὸς ταῦτο δὲ τὰ βελύτερον χρωματισμένα μέρη δέον περισσότερον νὰ τριβῶσι και ἀκολουθῶσι σπογγίζετε και ξηραῖητε τὴν κόρην δια καθαροτάτων τεμαχίων ὀθόννης.

Ὅπως εἶνε ὁ τρόπος τής βαφῆς, ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῆ πεντάκις κατὰ διαστήματα 24 ὥρας. Ὅταν δὲ εὐθάσσητε εἰς τὸ δια θερμῶ ὕδατος πλούσιμον τὴν πέμπτην και τελευταίαν φοράν, καθ' ἣν θὰ λάβῃ τὸ τελικὸν χροῖμα ἢ κόρη πρέπει νὰ μὴ λογισσητε εἰς τίποτε χρόνον και νέπον, ἵνα ὁ χρωματισμὸς γίνῃ ὁμοιόμορφος. Τέλος μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀλοῖρεται δια τής κολάμης ἐκ τής ἄνω διαλύσεως ἐφ' ὅσον ξηρανθῆ τελείως.

Ἐλάττωσις τής σκωρίας και προφύλαξις κατ' αὐτῆς. — Ἐτοιμάσατε τās ἐξῆς διαλύσεις 1) 100 γραμ. ὕδατος, 3 γραμ. κόμης τραγ. νῆος. 2) 50 γραμ. ὕδατος 3 1/2 γραμ. τρυγ. εὐ δξείως, 1/2 γραμ. καθαρῶ θεῖκου δξείως, 3) 100 γραμ. ὕδατος, 100 γραμ. θεῖκου σιδήρου, 5 γραμ. στυπτηρίας καλίου και ὀλίγον τι κόνεως ροσελικῆς δξείως. Ἀναμίξασθε πάσης ταύτας τās διαλύσεις και ἐκ του μίγματος ἀλοῖρετε τὰ σκωρι σμένα ἀντικείμενα. Οὕτω πιπτεῖ ἀρ' ἑαυτῆς ἢ σκωρία ἀνευ προσβολῆς του σιδήρου, μάλιστα δὲ του λοιποῦ προφυλάσσεται οὕτως ἀπὸ πύσης σκωρίας.

Κατὰ τών ἐγκυμάτων. — Τὰ ἐγκύματα εἶνε πάθημα συχνοτάτον εἰς μίαν πολυμελῆ πρὸ παιῶν εἰσγενεῖαν. Πολλὰ δὲ μέσα τίθενται πρὸς καταστολὴν τών δριμυτάτων πόνων, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγον τὰ πλεῖστα ὠφελοῦσιν.

Τὸ καλὸν εἶναι νὰ θέτῃ ὁ πάσχων ἐπὶ του ἐγκύματος ὀλίγον βάμβακα ποικισμένον δι' ἔλαιον του φαγητοῦ.

Ἀλλὰ και τούτου προτιμώτερον εἶνε τὸ ἐξῆς : Ἐχετε ἕτοιμον διόλυσιν πειρινοῦ δξείως (1 γραμ. εἰς 100 ὕδατος). Βρέξασθε δι' αὐτῆς τὸν βάμβακα και θέσατε ἐπὶ του καύματος ἀλοῖροντες δις και τρίς τῆς ἡμέρας.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Ὅπως πρέπει νὰ κοιμώμεθα

Ὅπως πρέπει νὰ κοιμώμεθα εἰς τρόπον ὡστε και τὸ σῶμα και τὸ πνεῦμα ν' ἀναπαύεται : Ὁ καθεὶς, ἀναλόγως του κλίματος και τής ἐποχῆς, κοιμάται ὅπως θελεῖ. Ἄλλος δεξιῶ, ἄλλος ἀριστερῶ, ἄλλος ἀνάσκελα ἄλλος πετωμένος, ἄλλος κουλουρικισμένος, ἄλλος ἐπίστομα. Ὁ γερμανὸς καθηγητῆς Φίσιου λέγει τὰ ἐξῆς περὶ του τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κοιμώμεθα.

Πρέπει νὰ κοιμώμεθα ἀνάσκελα χωρὶς κανὲν μαξιλάρι, εἰς τρόπον ὡστε ἡ κεφαλὴ νὰ ἴκται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μετὰ τοὺς ποδας. Χάρη εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ κυκλοφορία του αἵματος γίνεται ἀσχετικῶς καλλιτέρα, ἀποφεύγομεν δὲ και τὰ ὄνειρα, τὰ ὁποία, εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα, πάντοτε κουράζον τὸ πνεῦμα.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ἐκαστος ἀνθρώπος ὀφείλει νὰ ζῆ ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη. Τούτο εἶνε τὸ δογμα τὸ ὁποῖον διηγγεῖλεν ἐσχάτως ὁ δόκτωρ Μαλιερὸν ἐνώπιον μεγάλου ἀκροατηρίου. Μόνον κληρονομικὴν ἀδυναμίαν ἀνα-

γνωρίζει ο ιατρός ως δυναμένην να επιφέρει τὴν θάνατον πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 100 ἐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην του, ὁ ἄνθρωπος δύναται πολλὰ ἀκόμη νὰ μῶθῃ παρὰ τῶν ζῶων, διότι ἐπὶ ζωολογικῶν ἐρευνῶν βραδύεται τὸ γεγονός ὅτι ὁ βίος τῶν ζῶων διαρκεῖ περίπου τὸ πενταπλάσιον ἄφ' ὅτι διαρκεῖ ἡ περίοδος τῆς ἀναπτύξεως ὡς τῶν. Ὁ ἵππος λ. χ. φθάνει τὴν πλήρη ἀνάπτυξίν του εἰς ἡλικίαν τεσσαρῶν ἐτῶν. Ἡ δὲ 20 ἔτη. Ὁ ἐλέφας αὐξάνει περίπου μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους καὶ ἔτι 100 ἔτη. Διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐπίσης αὐξάνει μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους, νὰ ζῆ μόνον κατὰ μίσον ὅρον 40—50 ἔτη; Ὡς κυριώτατον λόγον τῆς βραχυβιότητος θεωρεῖ ὁ Μαλερὼν τὴν πολυφαγίαν. Ἀνθρωπος φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν 25 ἐτῶν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ τρία πλήρη γεύματα τὴν ἡμέραν. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐξεργάζεται εἰς τὴν κόσμον ἐφοδίζεταί μετ' ἀρκείαν ζωῆς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἂν ἡ ζωὴ τὴν δὲν διαρκεῖ τόσο ὀφείλῃται τοῦτο εἰς τὴν πρᾶξιν τῶν φυσικῶν νόμων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πιστεύω, λέγει ὁ ἱατρός, ὅτι ἡ νόσος διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν φύσιν τότε εἰς τὸ τέλος τῆς ἑκατονταετίας ζωῆς του θὰ ἐκλείψῃ χωρὶς νὰ ἔχη γνωρίσῃ ἀσθένειαν. Ἡ ἐκκλήσις ἡμῶν ὡρισε νηστευτικὸν κανόνα καθ' ὃν ἐπιτρέπονται 2 ἑλαφρὰ γεύματα καὶ ἐν πλῆρῃ τοῦ οὐτοῦ καθ' ἡμέραν. Τοῦτο θὰ ἦτο ἄριστον ἂν δὲν ἴσχυε μόνον δι' ἐξ ἑβδομάδας ἀλλὰ δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Ὁ μέγιστος ἀδάμας τοῦ κόσμου. Ὁ λεγόμενος ἀδάμας Κάλλιαν τοῦ ὀπίου ἡ ἀξία ὑπολογίζεται ἄνω τῶν 25 ἑκατομ. φρ. ἔφθασεν εἰς τὸ Λονδίνον ἐντὸς ἀπλουστάτου ταχυδρομικοῦ δέματος. Ἡ μεταφορά του ἐκ Ἰωαννινοῦ ἐτοίχισεν αὐτὸ μόνον τρία σελλήνια. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ ταχυδρομικοῦ ἐδόθη τὸ δέμα μαζὺ μετ' ἄλλων τριῶν. Τὸ ταχυδρομικὸν ἐννεύεται οὐδὲ μίαν εἶχεν ἰδέαν περὶ τῆς ἀνυπολογίστου ἀξίας τοῦ μικροῦ καὶ ἀσημέντου δέματος. Ἐπ' ἰδίᾳ δὲ θὰ ἤρνετο βεβαίως ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀσφάλειαν, εἶχον ἀσφαλίστ' ἀλλοῦ τὸν ἀδάμαντα ἀνὰ 500000 λίρῶν στερλινῶν.

Ὁ ἀδάμας οὗτος περὶ τοῦ ἤδη ἐγράψαμεν, ζυγίζεται ἀκατέργατος 3022 καράτια. ἦτοι γραμμάρια 621 55. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος τῶν γνωστῶν ἀδαμάντων. Τὰ πρωτεῖα κατ' ἔχει μέχρι τοῦδε ἀδάμας ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τῶν σπλόγγων τῆς γῆς ἐν Ἰαγγρσον: ἀν τῆς νοτίου Ἀφρικῆς τῷ 1908. Ἐξυγίζεν ἀκατέργατος 971 καράτια. Ἀλλ' οἱ ἀδάμαντες οὗτοι εἶνε ἐξεραιτικοί, τὸ δὲ μονοπῶλιον αὐτῶν κέκτηται μέχρι τὴν Νότιον Ἀφρικῆν, καθόσον οἱ τῆς Γολκόνδης τῆς Βραζιλίας οὐδὲ νὰ συγκριθῶσι δύναται πρὸς αὐτοὺς.

Ἀλλὰ τὸ βάρος ἑνὸς ἀδαμάντου ἀκατέργατος δὲν εἶνε ἀσφαλὲς γνώρισμα τῆς ὑπὸ ἐποψίν μεγαθους ἀξίας αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μέγας Μογγόλιος» γνωστὸς ἀδάμας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἐξυγίζεν ἀκατέργατος 787 καράτια κατεργασθεὶς δὲ δὲν ἐξυγίζεν εἰμὴ 279 καράτια. Ὁ ἀδάμας «Πίττι», ὅστις ἀνήκει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, ἐξυγίζεν ἀκατέργατος 410 καράτια, κατεργασθεὶς δὲ ἤδη ζυγίζεται μόλις 137. 4 καράτια. Ὁ δὲ περίφημος «Ἀντιβασιλεὺς» τῆς

Γαλλίας, ὅστις ἐξυγίζεν ἀκατέργατος 410 καράτια, κατεργασθεὶς κατήντησεν βάρους 136,5 καρατίων.

Διὰ τῆς κατεργασίας ὁ ἀδάμας χάνει 75(0) τοῦ ἑκτουῦ βάρους. Ἀλλὰ καὶ τούτου τεθέντος, ὁ ἤδη ἀνακαλυφθεὶς ἀδάμας θὰ ζυγίζῃ καὶ μετὰ τὴν κατεργασίαν 756 καράτια καὶ θὰ ἔχη τὰ πρωτεῖα μετὰ τὸ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ ἐπὶ μεγέθει φημιζομένων ἀδαμάντων. Ἐστὶ μῆθη ἀξίας 500000 λίρῶν στέρλινῶν ἦτοι 12500000 φράγκων. Ἀλλ' ἡ τιμὴ αὐτῆ εἶνε θεωρητικὴ μᾶλλον, καθόσον ἡ ἀξία ἑνὸς ἀδαμάντου δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς καταστάσεώς του, τῆς λάμψεως δηλονότι αὐτοῦ, τῆς διαυγείας, τοῦ σχήματος καὶ τῆς τεμῆς αὐτοῦ.

Γενικῶς δ' εἰπεῖν οἱ ἀδαμάντες τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἶνε ὀλιγώτερον διαυγεῖς τῶν ἀδαμάντων τῆς Βραζιλίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Εἶνε κηπισμένοι καὶ κητρινωποὶ καὶ ἔχουσιν ἐμπορικὴν ἀξίαν μικρότερην τῶν λίθων τῆς Γολκόνδης. Ὅπως δὲ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐν λόγῳ ἀδαμάντου ἔχοντος ἤδη τὰ πρωτεῖα ὑπὸ ἐποψίν μεγέθους.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Συχνὰ πρὸς σέ! τὸ βῆμα μου,
Ἡ λύπη μου τὸ φέρον,
Εἰς τάφον πολυπόθητον
Στ' ἀπόκεντρά σου μέρον.

Ὀλίγα ἄνθη δροσερὰ
Σ' αὐτὸν τὸν τάφον φέρω
Ποῦ κρύπτει τὴν ἡμανοῦλά μου
Μὲ δάκρυα προσφέρω.

Μὲ πόνον καὶ μὲ σεβασμόν!
Σ' αὐτὸν τὸν τάφον κλίνω
Καὶ προσευχὴν ὀλόθερον
Στὸν πλάστην ἀπευθύνω.

Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔτυχεν,
Εἰς σέ! νὰ συναντήσω.
Εἰμὴ πτωχοῦς ποῦ ἐκλαίον,
Νὰ τοὺς παρηγορήσω.

Καὶ μὲ παράπονον πικρὸν
Τὸ βλέμμα περιφέρω
Στοὺς τάφους σου τοὺς σκοτεινοῦς
Κ' ἐν δάκρυον προσφέρω.

Καὶ ὅταν τάφον συναντῶ,
Πλουσίων στολισμένον.
Τὸν βλέπω πάντα ἐρημον,
Πάντα λησμονημένον.

Δι' αὐτὸ σχεδὸν εἶσαι ἄγχιον!
Φρικτὸν ἀμειψόμενον
Σὲ λησμονοῦν οἱ πλοῦστοι!
Καθὼς τὸν πεθαμμένον.

Ἐὼλος Λουδμίλλα Βιανέλλη

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ μονομαχίαι δὲν ἠδουκίμην. Τούναντιον ὑπῆρξαν σπάνια καὶ οὐδέποτε ἐθεωρήθη ἀνανδρία ἢ ἀρνησις προσκλήσεως εἰς μονομαχίαν.

Οἱ Ἀγγλοὶ, ὡς πρακτικοί, περιφρονοῦν τὸς ἀσκόπους πράξεις καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τὰ χωρία τῆς Σκωτίας, οἵτινες δὲν γνωρίζουν τί σημαίνει ἡ λέξις μονομαχία καὶ ἂν θελήσῃ νὰ ἐξηγήσῃ τις τοῦτο πρὸς αὐτούς, θὰ ἀνοιξοῦν μεγάλους τοὺς ὀφθαλμούς, μὲ ἐκφρασίαν ὑπερτάτης ἀπιστίας.

Ἐν τούτοις μονομαχίαι τινὲς ἔλαβον χώραν ἐν ἴσῳ καὶ ἡ ἱστορία διετήρησε μέχρι σήμερον, τὴν τελευταίαν, συμβῆσαν ἐκεῖ τελευταίαν, ἀρκετὰ περίεργον. Εἶνε ἡ ἐξῆς:

*

Ἡ κυρία Σπένσερ ἦτο τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν χήρα ἐμπόρου σιτηρῶν, πλουσιωτάτη.

Ρωμαντικὴ οὐσα, μόλις παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς πένθους, ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ σιτεμπόρου, ἐπεθύμησε ν' ἀποκτήσῃ νέον σύντροπον τῆς ζωῆς τῆς. Ὡς πλουσία δὲ καὶ ὠραία δὲν ἤργησε νὰ εὕρῃ τοιοῦτον.

Ἦτο εἰς ἀξίωματικὸς τοῦ στρατοῦ, ὅστις ὠνομάζετο λοχαγὸς Πρίμηροζ καὶ τὸν ὅποιον συνεπάθησε πολὺ. Ἀφῆκεν νὰ παρελθῇ ὀλίγοι εἰσέτι καιρὸς, διὰ τὰ ὄντα τοῦ κόσμου, καὶ τοὺς τύπους, ἵνα κατόπι νυμφευθῶν.

Ἡ χήρα ἤλπικεν, ὅτι ὡς ἀγνωρισμένος ὁ μέλλων σύζυγός τῆς καὶ δὴ ἀξίωματικὸς, θὰ τὴν συνώδευεν εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τοὺς χοροὺς, εἰς τὰς διασκεδάσεις, ὡς εἰ μνηστῆρες πάντες τῶν πολιτισμένων μερῶν.

Ὁ λοχαγὸς ἔμωσ ἦτο ἄνθρωπος ψυχρὸς. Ἐπρετίμα τὴν Λέσχην καὶ τοὺς φίλους του ἀπὸ τὴν ὠραίαν χήραν καὶ ἐκεῖ ἐπέβη τὴν περισσώτερον καιρὸν του. Αὐτὴ ἔμωσ δυσχερεστεῖτο καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτεται, διότι ἤθελε σύζυγον τῶν ὄντων τῆς καὶ τοιοῦτος δὲν ἦτο βεβαίως ὁ προκείμενος.

Ἡ τύχη εἶνε πάντοτε εὐνοϊκὴ εἰς τοὺς ἐρωτοτρόπους. λέγει ἡ παροιμία, εἰδικῶς δὲ εὐνοϊκὴ δεικνυταὶ πρὸς τὰς χήρας.

Ἐνῶ μετέβαινε, μόνη φεῦ! ἡμέραν τινὰ εἰς διάφορα καταστήματα ἵνα ἀγοράσῃ ἀναγκαῖα τινα πράγματα, ἐκεῖ τῆς τελετῆς τοῦ προσεχοῦς γάμου τῆς, τὰ βλέμματά τῆς καὶ αἱ σκέψεις τῆς ἠχμαλωτίσθησαν ἀπὸ τινος νέου ὑπάλληλου ἑνὸς καταστήματος ταπήτων. Ἦτο δὲ τὸσον ὠραῖος, ὅσον γοητευτικὸς μετὰ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους του, ὥστε τῆς χήρας ἡ καρδία βαθύως ἐπρώθη.

Τοῦτον δὲ μόνον ἐφεξῆς σκεπτομένη καὶ αἰσθανομένη, ὅτι τὸν ἠγάπα, δὲν ἔπαυεν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις νὰ ἐπισκέπτεται τὸ κατάστημα, ἐν τῷ ὀποίῳ τὸ ἴδιον τοῦ νεὸς τῆς ὑπηρετεῖ.

*

Ὁ κ. Χάρρως, τοιοῦτον ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ εὐτυ-

χοῦ, ὑπάλληλου, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐφαντάσθη, ὅτι ἐπρὸς ἐξήγησε τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς μίαν πλουσίαν καὶ ὠραίαν κυρίαν, ἥτις μόλις ἐτύγχανε ἡ μνηστῆ ἀξίωματικῶς.

Τὴν περιεσκεῖτο ἐν τούτοις μετ' ἐπαγγελματικῆν εὐγένειαν.

Ἡ δὲ χήρα παντὶ σθένει προσεπάθει νὰ δώσῃ εἰς τὴν νέον νὰ ἐννοήσῃ τοὺς πόθους καὶ τὰ αἰσθηματὰ τῆς.

Μεταμεσημβρίαν τινὰ καθ' ἣν ἐκάθητο πρὸ τῆς τραπέζης τῶν πωλήσεων, ὀπίσθιν τῆς ὀπίσθιν ὁ νέος ὑπάλληλος τῆς ἐπεδείκνυε τοὺς κομποτέρους τάπητος ἢ πονηρὰ χήρα, ὑπεκρίθη ἀδιαθεσίαν καὶ ἀνέδωκε βεβῆλον στεναγμόν, ὥστε νὰ ἐπρόκειτο νὰ λιποθυμήσῃ.

Ταχὺς καὶ πρόθυμος ὁ Χάρρως, τὴν ἠρώτησε τί εἶχε καὶ ἂν ἤθελε ποτήριον ὕδατος ἢ τι ἄλλο.

— Ὅχι, εὐχαριστῶ, κ. Χάρρως, ἀπήντησεν ἡ κυρία Σπένσερ. Δὲν ἔχω τίποτε. Μόνον μίαν στενοχωρία μετ' ἔχω. Ὁ μνηστῆρ μου δὲν με ἐπεσκεπθῆ πρὸ δύο ἡμερῶν καὶ φοβοῦμαι, μήπως τῷ συνέβῃ δυσάρεστον τι.

Ἐπικέθη, ἐξηκολούθησε, νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν, πλὴν προτοῦ προῦ εἰς τοῦτο, ἤθελον νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Λέσχην, ἵνα ζητήσω παρὰ τῶν φίλων του πληροφορίας. Ἐννοεῖτε, ὅμως πόσον δύσκολον εἶνε τοῦτο διὰ μίαν κυρίαν, ἡ ὀποία κανένα δὲν ἔχει καὶ εἶμαι τὸσον μόνη...

— Ἄν ἡ κυρία θελήσῃ νὰ τὴν συνοδεύσω... ἔχω καιρὸν, καὶ ἐλπίζω ἐντὸς ἡμισείας ὥρας νὰ λάβῃτε τὰς πληροφορίας τὰς ὀποίας θέλετε, τῆ λέγει ὁ ἀνύποπτος ὑπάλληλος.

— Ὅχι, ὄχι, τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν, ἀπαντᾷ ἡ χήρα, ρίπτουσα ἐπ' αὐτοῦ ρεμβῶδες βλέμμα.

— Συγγνώμην, Κυρία, ἔχετε δίκαιον, ἐλησμόνησα τὴν θέσιν μου, ὅτι δὲν με ἐπιτρέπεται νὰ συνοδεύσω κυρίαν τῆς ἡμετέρας τάξεως, προσέθηκε ὁ νέος, καὶ...

— Πραγματῶς, Κύριε Χάρρως, διέκοψε τὸν ὑπάλληλον, ἐκεῖνη, δὲν ἠνόουν τοιοῦτον τι. Ἐκτιμῶ πάντα ἄνθρωπον, ὁ ὀποῖος κερδίζει τὸν ἄρτον του ἐντιμῶς καὶ ἂν θέλετε νὰ μοὶ παρέξῃτε τοιαύτην καλωσύνην, τὴν δέχομαι εὐγνωμόνως.

*

Μετὰ τινος στιγμῆς ἀμφοτέρω διηυθύνθησαν εἰς τὴν Λέσχην, ὅπου ἔμαθον ὅτι ὁ λοχαγὸς κ. Πρίμηροζ δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ ἐκεῖ ἀπὸ δεκαεσσάρων ἡμερῶν.

Ἐξῆλθεν τότε τῆς Λέσχης ἀμέσως καὶ ἡ γλῶσσα τῆς χήρας ἐλύθη ἐντελῶς.

Ἐρ' ἀμάξης μετέβησαν εἰς ἐν ἐστιατόριον ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Λονδίνου καὶ ἐκεῖθεν ἐφ' ἀμάξης διηυθύνθησαν εἰς αἰθουσαν δημοσίου χοροῦ, ὅπου ὡς τὴν ἐβεβαίωσεν ὁ ἱπότης τῆς, ἠδύναστο νὰ ἐνοικιάσῃ ἐν θεωρεῖον καὶ νὰ βλέπουν ἐκεῖθεν ἀφανεῖς τοὺς χορευόντας.

Ὁ κ. Χάρρως ἦτο οἰκεῖος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, διότι διὰ τῶν διαδρόμων ὠδήγησε εὐχερῶς τὴν κ. Σπένσερ καὶ μόνος ἤνοιγε τὰ θεωρεῖα, ἕως ὅτου εὐρεν ἐν τοιοῦτον κενόν.

Ἀφηνιδίως ἔμωσ ἀνεπήδησεν αὐτὴ καὶ ὠχρίασε.

Ἐντὸς ἐνὸς ἀνοιγέντος θεωρείου εὕρισκετο ὁ λοχαγός, εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ὁποῦ εἰστηρίζετο νεαρὰ κόρη.

Ἐξω φρενῶν ὁ λοχαγός, ἐξέρχεται τοῦ θεωρείου καὶ ἀντιμετωπίζει τὴν μνηστῆρα του συνοδευμένην ἀπὸ ἓνα ξένον.

— Δύνασθε νὰ μοὶ ἐξηγήσητε, κυρία, τὴ λέγει, πῶς εὕρισκεσθε ἐδῶ, μὲ αὐτόν;

Ἡ ὠραία χήρα οὐδὲ κἄν συνωφρῶθη, λαβοῦσα θάρρος.

— Δύνασθε καὶ ὑμεῖς, κύριε λοχαγέ, νὰ μοὶ εἴπητε, τί ἐγίνατε τόσας ἡμέρας καὶ ποία εἶνε ἡ νέα ἢ ὁποία εὕρσκεται ἐδῶ μαζί σας; τῷ ἀπαντᾷ;

— Λυποῦμαι, ὅτι ἐνταῦθα δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις. Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀντολλάξω μὲ αὐτὸν τὸν Κύριον μερικὰς λέξεις.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Χάρρυ, λέγει μὲ ὀργήν: — Τὸ ἐπισκεπτήριόν σας, παρακαλῶ. Ἀῦριον θὰ στεῖλω τοὺς μάρτυράς μου.

— Λίαν εὐχαρίστως, ἀπαντᾷ ὁ Χάρρυ ἀναγκαστικῶς, ἐπὶ τοῦ προσώπου ὁμοῦ αὐτοῦ δεχθῆναι ἀμέσως ὠχρότης θανάτου.

* *

Ὁ νεκρὸς ἐμποροῦπάλληλος ἔσπευσε πρὸς τοὺς φίλους του καὶ διηγήθη αὐτοῖς τὸ ἐπεισόδιον.

Ἀνέμεινε παρ' αὐτῶν νὰ τὸν συμβολεύσουν νὰ μὴ θεοθῆ τὴν μονομαχίαν, ἐκεῖνοι ὁμοῦ ἤρχισαν νὰ ζητωκραυγάζουν καὶ νὰ τῷ δηλώσουν, ὅτι εἶνε πρόθυμοι νὰ χρησθῶν ὡς μάρτυρές του.

Τί νὰ κάμῃ; ἐξέλεξε τοιοῦτους.

Ὁ εἰς ἐξ' αὐτῶν, ὅστις ἦτο ἐπιστήθιος φίλος του καὶ κατώκει μετ' αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Κόμπελ. Ὁμοῦ δὲ μετέβησαν τὴν νύκτα ἐκείνην οἷαδε.

Καθ' ὅσον ὁ Χάρρυ τῷ λέγει;

— Θὰ ἐπιτρέψῃς λαπεῖν νὸ φονεῦσθαι;

— Πολὺ θὰ μὲ ἐλύπει τοῦτο, ἀγαπητέ φίλε, ἀλλὰ δύναμαι νὰ τὸ ἐμποδίσω; τὸν ἐρωτᾷ;

— Ἰπάρχει εἰς ἀπλοῦς τρόπος, τῷ λέγει ὁ Χάρρυ. Ἀφοῦ εἶσαι μάρτυς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὕρῃς εὐκαιρίαν νὰ βγάλῃς τὰς σφαῖρας ἀπὸ τὰ πιστόλια: Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι;

— Καλὰ. Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι, ἀπαντᾷ ὁ φίλος, θλίβων τὴν χεῖρά του, μετὰ μικρὰν σκέψιν.

* *

Ἡ στιγμή τῆς μονομαχίας ἐν τούτοις ἐφθασε καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι ἴσταντο ἀντιμέτωποι.

Παραδόξως ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ σημεῖον ταρχῆς, ἐνῶ ὁ Μίστερ Χάρρυ παρέμεινε εἰς τὴν θέσιν του τόσον ἡσυχος, τόσον ψυχρὸς, ὡς ἂν νὰ εὕρισκετο εἰς καμμίαν διασκέδασιν.

— Ἄδεια εἶνε τὰ πιστόλια; εἶχε τροχάδην ἐρωτήσει τὸν μάρτυρά του.

— Ἄδεια εἶνε, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, ταχέως ἀποκρινόμενος.

Ὁ Κόμπελ εἶχε σπουδαίους λόγους νὰ εἶνε πολὺ ἀνῆσυχος, διότι δὲν εἶχεν εὐρεῖ εὐκαιρίαν νὰ ἐκκένωσεν τὰ πιστόλια, εἶπε δὲ ὅτι ἦσαν κενά, ἵνα ἐνθαρρύνῃ τὸν φίλον του, ἐλπίζων εἰς τὴν τύχην νὰ μὴ πάθῃ οὗτος τίποτε.

Ὁ λοχαγὸς ὡς προσβεβλημένος ἔμελλε νὰ πυρβολήσῃ πρῶτος. Καὶ ἐπυροβόλησεν ἅμα τῷ διατάγματι, ἀνὴρ ἀποτελέσματος.

Καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ Χάρρυ ἐπίσης δὲν εὗρε ποσῶς τὸν Λοχαγόν.

Εἰς τὸν δευτέρου ἐπανκλήθηντα πυρβολισμὸν τοῦ λοχαγοῦ, μία σφαῖρα ἐπληξῆε πλαγίως ἐπὶ τῆς παρεῖας τὸν Χάρρυ, ὅστις πεπεισμένος, ὅτι τὸ πιστόλιον ἦτο κενόν, οὐδὲν ἠννόησεν.

Ἡ ἐπομένη ὁμοῦ σφαῖρα ἐπλήγωσε ορθρῶς τὸν λοχαγόν εἰς τὸν βραχίονα.

Ἡ μονομαχία ἐληξεν.

* *

Ὅλοι οἱ μάρτυρες ἔσπευσαν νὰ συγκαρῶσι τὸν Χάρρυ, διὰ τὴν θαυμασίαν ψυχραιμίαν του.

Ὁ νεανίας ἐσκήρτα ἐκ χαρᾶς.

— Ἀλλὰ πρέπει νὰ σταματήσωμεν τὸ αἷμα τῆς διξῆς παρεῖας σας, τῷ λέγει εἰς ἑαυτὸν. Ἡ σφαῖρα σᾶς εὗρεν ἐπίσης.

— Πῶς; τὸ ἔπλον τοῦ λοχαγοῦ ἦτο πλήρες; μὲ ἀληθινὴν σφαῖραν; φωνάζει ὁ Χάρρυ, καὶ βλέπων τὰ αἵματα, πίπτει κατὰ γῆς λυπόθυμος!

Τὸ ἐπεισόδιον δὲν ἔμεινε κρυπτόν καὶ πολλὸς λόγος ἐγένετο περὶ αὐτοῦ εἰς τὰς ἡμερῖδας, ἐν ὅσας ταῖς λεπτομερείαις.

Ὁ Χάρρυ περιεγέλατο τόσον πολὺ ὥστε ἠναγκάσθη νὰ παρικήθῃ ἀπὸ τὸ κατὰστημα.

Ἀπειρημῶθι ὁμοῦ: δι' ὅλα, διότι ἡ κυρία Σπένσερ, δικόσασα ἤδη πᾶσαν μετὰ τοῦ λοχαγοῦ σκέψιν, τῷ προσέφερε τὴν δεξιάν της.

Αὕτη εἶνε ἡ ἱστορία τῆς τελευταίας ἐν Ἀγγλίᾳ μονομαχίας. Κ...

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΙΝΑ...

Πείνα! .. λέξις ἀπαισία, λέξις. ἥτις ἐμποιεῖ τὴν φρίκην, τὴν ἀπελπισίαν.

Δι' αὐτῆς κατέρρευσαν θρόνοι. δι' αὐτῆς δυναστεῖαι, στερεοθεῖσαι ἐπὶ αἰῶνας, ἀνετρόπησαν εἰς τὴν πρώτην της πνοῆν!

Πείνα. . . καὶ ἀποτελέσματα ἀνταρσία, αἷμα!

Πόσον εἶνε αἰμοχαρὴς, πόσον ἀρέσκειται νὰ κυλύεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν θυμάτων σπαρασσόντων, διὰ νὰ κορέσῃ τὴν... πείνα της!

Τὸ σύνθημα πείνα .καὶ ἀποτέλεσμα ἀνταρσία, ὁδοφράγματα. ἀνατροπὴ καθεστῶτος. αἷμα! Δι' αὐτῆς βασιλεῖς, οἵτινες τόσον ἐπὶ τὸν διὰ τὴν δυστυχίαν τῶν ὑπηκόων των, οἵτινες καὶ τὸν τελευταῖον διέθετον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῶν ὀβολόν των, ἀνῆλθον τὰς βαθμίδας τῆς λαϊκότητος αὐτοὶ πρῶτοι, χάριν αὐ-

τῆς, τῆς φοβερᾶς ἐφευρέσεως ἐνεκαίνιασαν τὸ φρικτὸν ἔργον!

Πείνα...!

Οὐδὲν πρὸ αὐτῆς ἐμπόδιον. Τὰ πάντα ἰσοπεδοῦνται.

Τεῖχνη, ἅτινα αἰῶνες διαρροῦσαντες ἐσεβάσθησαν, ἰσοπεδόθησαν, κατέπεσαν, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μεθ' ὅσης ὑάληνοι πί. ακες ἀρτοποιεῖον. Οὐδεμία διάκρισις. Πάντες κλίνουσι πρὸ αὐτῆς γόνυ.

Εἶναι ἡ ἰσοπεδοῦσα τὰς κοινωνικὰς τάξεις θεά. Εἶναι ἡ μήτηρ τῆς ἀναρχίας, εἶναι ὁ κοῦδος δαίμων τῶν ἐστεμμένων καὶ τῶν οὐμβούλων των. Πρὸ ταύτης καὶ οὔτοι ἀποκαλύπτονται ἀναγνωρίζουσιν ἐν αὐτῇ ὑπερτέραν δύναμιν καὶ ὑποχωροῦσιν.

Οὐδέποτε ἀνευ αὐτῆς θὰ μετεβάλλοντο πολιτεύματα, οὐδέποτε θὰ παριστάμεθα πρὸ τόσων φρικταλοσιῶν, οὐδέποτε ἡ ζωὴ θὰ διέτρεχε τόσους κινδύνους ἐκ τῶν χειρῶν, ἄς χαιρεκάκως ὀπλίξει αὐτὴ

Καὶ κτυπᾷ. κτυπᾷ ἀνηλεῶς, καιρίως. Οὐδενὸς φεῖδεται... οὐδένα ἀναγνωρίζει ὑπέρτερον. Εἴθε ἐστεμμένος! Ἀδιάφορον. Ἐγὼ εἶμαι ἡ κυριαρχοῦσα δύναμις! Εἶμαι ἡ θεά, ἥτις διέπει τὰς τύχας τῶν Ἑθνῶν!

Δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε;

Φέρω τὴν ἀπαισιότερον σφραγίδα. Φέρω τὴν σφραγίδα τῆς ἀπελπισίας.

Βλέπετε τὰς χεῖρας μου;

Εἶναι χεῖρες αἱματοβαφεῖς. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη βυθίσασα: εἰς ἀπαλὰ στήθη τεραστίαν μάχαιραν, ἐξῆλθον αἰμοσταγεῖς, ἐξ ἄθων αἵματος, αἵματος γεροντικοῦ.

Ἐκτύπησα καὶ ἐκτύπησα ἀνεπανορθώτως

Ἐτιμώρησα τοὺς περιφρονητάς μου. Μὲ ἐνέπαιξαν, ἠθέλησαν νὰ μὲ κτυπήσωσι, νὰ μὲ ἐκδιώξωσι, ν' ἀρνηθῶσιν ὑποταγῆν. Ἐξεδικάθην! Μὲ βλέπετε! Εἶμαι ἡ Πείνα! Δὲν μὲ ἀναγνωρίζετε ἐκ τῶν καχεκτικῶν παρεῖων μου, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, οἵτινες στυγνοὶ ἀναπέμπουσιν ἀπαισίας ἀναλαμπάς. ἀπελπισίας, μίσους, ἐκδικήσεως;

Ἐπομένω. ἀλλ' ἡ ὑπομονὴ μου ἐξαντλεῖται, καὶ τότε ἐπέρχομαι ἀνηλεῶς. σκληρὰ. αἰμοχαρὴς!

Δὲν διακρίνω ἡλικίας εἰς τὰ θύματά μου.

Ἀδιάφορον, ἐὰν εἴσθε βρέφος, νεανίας ἢ γέρον. Κτυπῶ ὁποῦδήποτε

Ἀδιαφορῶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἵματος.

Ἄρκει, ὅτι τὸ αἷμα ὅπερ θὰ λύσω. θὰ κορέσῃ τὴν... πείναν μου.

Πείνα εἶνε ἡ Κυριαρχοῦσα τὴν ἀνθρωπότητα κακοῦργος! Καὶ κακοῦργος ἀνηλεῆς, ἀπαισία...φοβερά.....

Πέκ-Νίκα

ΤΑ ΑΚΟΥΣΙΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Φοβούμενος καὶ τρέμων πρὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων δεινῶν, τῶν δυναμένων νὰ σαλεύσωσι τὸν νοῦν καὶ τοῦ σκληροτέρου τῶν θνητῶν, τοῦ ἐθισθέντος ν' ἀτενίσῃ μετὰ ψυχρᾶς εἰρωνείας καὶ αὐτὰ τὰ τραγικώτερα δεινὰ, ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὴν διὰ Νοβορωσσίσκ ταχεῖαν ἀμαρτοτοχίαν, ἵνα, εὐρισκόμενος ἐπὶ τόπου, προλάβω νέον ἐδεχόμενον δυστύχημα! Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα συνώμοσαν κατ' ἐμοῦ, κατὰ τῆς οἰκογενείας ἡμῶν, πρὸς ἀποκλήρωσιν αὐτῆς τελείαν!

Χιονοστρόβιλοι, συνήθεις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ χειμῶνος, βραδύνουσι κατὰ ὀκτώ ὄλας ὥρας τὴν ἀφίειν μου, ὡστε φθὰς, εὐρον γεγονότα τελεσμένα.

Ὅτε ἡ ἀνεψιά μου ἀφίκετο εἰς Νοβορωσσίσκ, ἠρώτησεν ἐν τῷ σταθμῷ περὶ τῆς οἰκογενείας Μηρῶ καὶ ἤκουσε τὰ τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἀπὸ στόματος, ὅπερ δὲν ἀμυβιάλλω, θὰ ἐκλείετο ἐρημητικῶς ἂν ἐγίνωσκε τίς ἡ διερωτῶσα ξένη!

Τρέχει ὡς ἔλαφος ἐξηγρημένη ἅμα αἰσθανθῆ ἐπιχειμενὸν τὸν κίνδυνον, τρέχει οὐδεμίαν τοῖς συναντιμένοις διδουσα προσοχὴν καὶ εἰσαρμᾶ ὡς βολὴ πυροβόλου εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον τοῦ πολυφιλήτου της.

Ἐνόμιζες, ὅτι ἡ νεκρική σιγή συνήγαγε τοὺς παρισταμένους ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς λυτικῆς ἐκείνης ἀγνώστου! καὶ, ἀγνώστου! τόσον ὁ πόνος εἶχε μεταβάλλῃ τὴν χθὲς εἰς ἀκμάζουσαν νεαρὰν ἐκείνην καλλονήν!

Ἰσταται ἀκίνητος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θαλάμου ἀφωνος εἰρωνικῶς πως ἀτενίζουσα!

Ἡ Νίκα, ἡ Νίκα, ἀκούονται ψήφους τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν, ἀναγνωρισάντων τέλος ἐν τῇ ἀγνώστῳ τὴν ταλαίην σύζυγον τοῦ κατακειμένου ἐν σάβανος.

Πλησιάζει αὐτὴν, τότε ἡ κυρία Μηρῶ, ἵνα τὴν ὑποστηρίξῃ καὶ παρηγορήσῃ, ὅτε γέλως ἤχηρὸς διαταράσσει τὴν νεκρικήν σιγήν, τὴν πολλῶν μᾶλλον ἐπαισθητὴν ἐν ὥρᾳ νυκτός, ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου, καθ' ἣν συνέβαινον τὰ σπαραξικάρδια ταῦτα γεγονότα!

Καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐν ἰσπῇ ὀφθαλμοῦ ἀρπάξει τὸ σάβανον τοῦ νεκροῦ, ὀπίπεται πρὸς τὴν θύραν, ἀνατρέπει καὶ διασκελίξει τοὺς δραμόντας κατόπιν αὐτῆς, ἐξέρχεται τῆς οἰκίας καὶ φεύγει ὡς φάντασμα νυκτερινόν, ἐσαθνωμένη πρὸς τὸν κυματοθραύστην τοῦτον, τὸν κτισθέντα, θὰ ἐλεγέ τις ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία τοῦ φοβεροῦ ἀλματος δύο ψυχῶν, τεθλιμμένων, ἀλματος ἀπὸ τῆς ζωῆς εἰς τὸν θάνατον!

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡ πόλις ὅλη συνώδευεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐπίγειον κατοικίαν τὰ δύο δυστυχῆ πλάσματα, τὰ θύματα τῆς ἀδυσωπῆτος εἰμαρμένης!

Ὁ δ' ἐπίλογος, εἶνε ἡ ἐνοχὴ καὶ καταδίκη μου!

Τοῦ πατρὸς τῆς κόρης πλανωμένου, τῆς νέας ἐγ καταλειφθείσης ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μου, ὄφειλον πρὶν ἢ δώσω τὴν συγκατάθεσιν μου εἰς τὸν γάμον, νὰ ἐρωτήσω καὶ μάθω τὰ τῆς καταγωγῆς τοῦ νέου.

Ὁ πατὴρ εἰδοποιήθει περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος συνοικεσίου, καίτοι ἤκουε γνωστὴν ἐπωνυμίαν Μηρῶ,

οὐδεμίαν ὑπόνοιαν συνέλαβεν, ἄλλως τε οὐδὲν περὶ τῆς τύχης τοῦ δευτεροτόκου τοῦ τέκνου φροντίσας ποτὲ νὰ μάθῃ, καὶ μικρὰν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κόρης τοῦ μέριμναν λαμβάνων, ἐπὶ δέκα πέντ' ἐλοῦ κληρὰ ἐτὴ ἀποχωρισθεὶς αὐτῆς καὶ ἀποξενωθείς οὐτωσί.

Ἡ Μήτηρ τοῦ νέου ἐμάνθανε παρὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπλούστατα, ὅτι εὗρε μίαν κατὰ πάντα αὐτοῦ, ἀξίαν νέαν, ἣν ἀπεφάσισε νὰ συζευχῇ, ἀνευ ἐτέρου, ἐξηγήσεως καὶ λεπτομερείας περὶ καταγωγῆς τῆς μελλούσης συντρόφου του.

Ἦδη πιστεύω, ἐνοεῖτε τὸ αἶτιον τῆς βλαθείας μου ἀκέφως.

Πλησιάζω εἰς τὸν τάφον, βλέπω τὸν θάνατον ἐπὶ θύραις, ἡ ἡμέρα τῆς ἀπολογίης ἐπίκειται!

Τίνα λόγον θὰ δώσω τῆς ἀπερισκεψίης μου, τὴν γενομένην αἰτίαν τεσσάρων θανάτων.

Ἀναγνωρίζει ἡ μήτηρ ἐν τῇ νόμφῃ τῆς τὴν γνησίαν θυγατέρα τῆς, καὶ πίπτει κεραυνόπληκτος, πρὸ φρικτῆς ἀναγνωρίσεως. Εἶς.

Ἀναγνωρίζει ὁ πατὴρ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ τὸν γνήσιον υἱὸν τοῦ σύζυγον τῆς γνησίας κόρης καὶ μένει νεκρὸς πρὸ τοῦ ἀνηκούστου γεγονότος. Δύο.

Ἀνακαλύπτει ὁ υἱὸς τὴν καταγωγὴν του καὶ τὸ ἀσυγγνώστον ἀμάχημά του, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆς ὁμομητρίου καὶ ὁμοπατρῖου, καὶ μὴ ἀντέγων πρὸ μιᾶς τοιαύτης ἀνακαλύψεως, θέτει: πέραν εἰς τὴν κατηραμένην ζωὴν του. Τρεῖς.

Πληγὰς θανασίμους τρεῖς λαμβάνει ἡ κόρη, ἐν διαστήματι χρονικῷ μὴ δίδοντι καιρὸν ἀναπνοῆς, οὕτως εἰπεῖν, ἀπόλλυσι τὰς φρένας καὶ βλάπτει χεῖρα ἐπὶ τῆς μαρτυρικῆς ὑπάρξεώς της. Τέσσαρες.

Ταλαίπωρος γέρον! ἀφῆκε αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τῶν πλακῶν, χωρὶς οὐτε λέξιν καὶ παραγορητικὴν κατάλληλον νὰ δυνῆται νὰ τῷ δώτῃ καὶ ἐρυγόν.

Οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἔκτοτε ἤκουσα.

Νίσση-Δισπρέσκα.

14η Δεκεμβρίου 1901

N. Κρουσταλλίδης

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Μέσ' εἰς τὸ χρυσόδετο βιβλίον

Καὶ τὸ μεγάλο τῆς ζωῆς.

Ποῦ τόσα γράφει μοιρολόγια,

Τόσα τραγούδια τῆς ψυχῆς.

Γυρνῶ ξαναγυρνῶ τὰ φύλλα

Ὅμως οὐ κάκου, δεν μπορῶ

Νὰ σ' εὔρω μέσα Εὐτυχία,

Ποῦ ἀδιάκοπα σὲ λαχταρῶ.

Καὶ θὰ τὸ κλείσω μίαν ἡμέρα

Ἡ θὰ τὰ φάσω ἀνοιχτὸ

Χωρὶς νὰ εὔρω ποῦ γραμμένο

Ὅ,τι μὲ πόθο ἀναζητῶ.

Σάμος

Ἑλένη Σ. Σβορώνου

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΒΟΛΟΥ

Ὅπως ἀθορύβως καὶ χριστιανικῶς πρὸ δωδεκαετίας ἰδρύθη ἐν Βώλῃ ἡ ἀδελφότης αὕτη ἥτις διὰ τῶν ἰδίων τῆς πόρων συνετήρει ἐπ' ἄρκετόν καὶ σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν. Κατῴρθωσε δὲ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ καὶ φιλαρμονικὴν, τὴν μόνην ἀξίαν λόγου ἐν Βώλῃ νὰ ἰδρῦσῃ καὶ ναὸν ἴδιον νὰ κατασκευάσῃ ὡς καὶ ἐπίζηλον πτωχοκομεῖον ὅπερ κατὰ τὸ ἤμισυ ἤδη συνετελέσθη. Κατὰ τὸ 1903 τὸ διοικῶν καὶ ἤδη Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἀποτελοῦμενον ἐκ τῶν κ.κ Γ. Κουτσίκου προέδρου, Ἀντων. Καραβασιέλου ταμίου, καὶ τῶν Συμβούλων Γ. Ζάχου Ε. Ἀγγελίδου, Γ. Κωστῆ, Κ. Μαργαρίτη, Χρ. Μαχαίριση Μ. Τοιραγγέλου καὶ Ε. Δάμσας, προέβη τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀνέγερσιν Πτωχοκομείου καὶ Ναυδρίου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ εἰργάσθη ὄντως φιλοτίμως καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου.

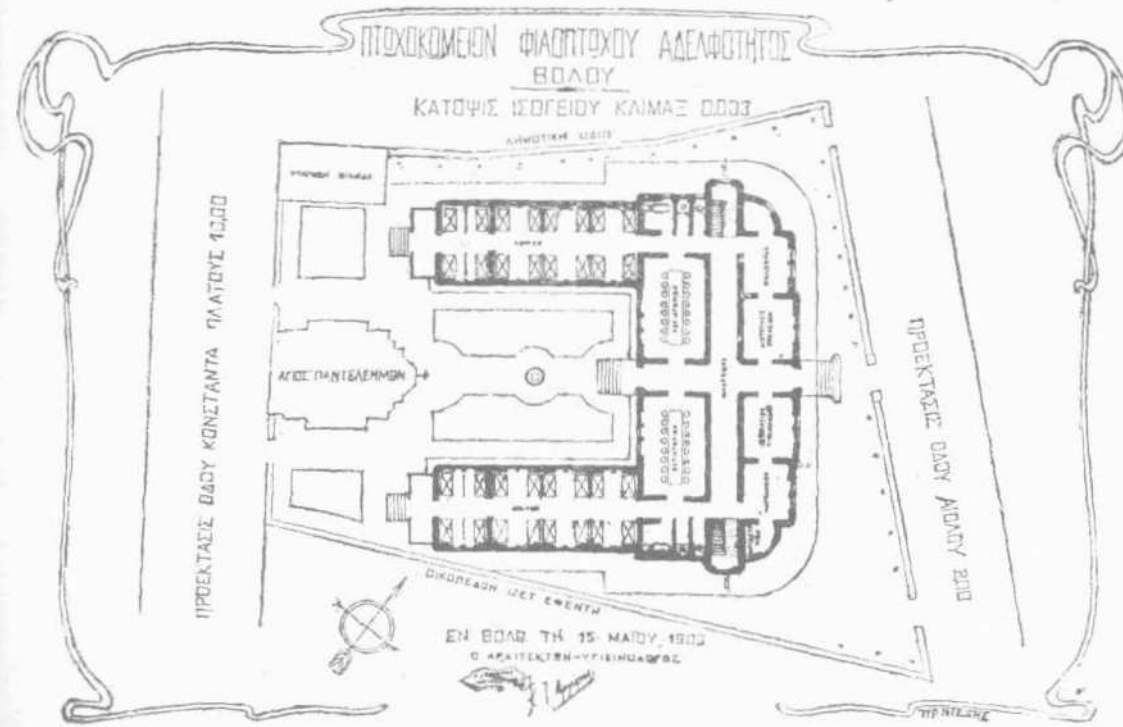
Ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Σωματείου τούτου ἐξελέγη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος Γρηγόριος, ὅστις καὶ ἐδωρήσατο μετὰ θάνατον ὀλέκληρον τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον τῆς Ἀδελφότητος. Καὶ ἄλλοι ἐπίσης ἐδωρήσαντο γενναῖα ποσὰ ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπαιτοῦνται εἰσεῖτι διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἕως 50,000 δραχμῶν, ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ φιλότιμοι καὶ πάντοτε προθυμοὶ Βωλιῶται, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ σπεύσωσι νὰ προσφέρωσιν ἐκθύμως τὸν ἱερὸν αὐτῶν ὄβολόν, δι' ἔργον ὅπερ τόσον τιμᾷ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἀνεγειρομένου ἤδη πτωχοκομείου μετὰ τοῦ ναυδρίου προϋπελογίσθη εἰς 120 χιλιάδας δραχμῶν, μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Ἀδελφότητος ταύτης, οἵτινες προσέφερον γενναῖα ποσὰ, συγκαταλέγονται ἐκ τῶν πρώτων ὁ κ. Ἰωάν. Καρτάλης ἡ κυρία Εὐανθία Παπποζαφεῖρη ἡ κυρία Εὐγγελία Χατζηαργύρη κτλ.

Ἐναντι δημοσιεύομεν τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγειρομένου ἤδη Πτωχοκομείου μετὰ τῆς προσόψεως αὐτοῦ. Τὸ ἔργον ἔχει προχωρήσει καὶ ἤδη ὑπολείπεται ἡ ἀνέγερσις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ ἡ ἐπιστέγασις. Τὸ ναυδριον εἶνε ἤδη ἀνηγεγμένον καὶ λειτουργεῖ ἐξυπηρετοῦν ἐν ταύτῳ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς περιῆ συνοικίας.

Εὐχόμεθα λίαν προσεχῶς νὰ ἴδωμεν τὸ ἔργοντ εὐλείως περαιωμένον καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ φιλοanthρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος. Φ. Β.

ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΒΟΛΟΥ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- † Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ)
Γ. ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ (Πρόεδρος) Κ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Μ. ΤΣΙΡΑΓΓΕΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΟΣ Α. ΚΑΡΑΒΑΤΣΕΛΟΣ (Ταμίας) Ε. ΔΑΜΣΑΣ (Γεν. Γραμ.)
ΕΥΣΤ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΧΡ. ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΗΣ ΙΩΣΗΦ ΚΩΣΤΗΣ

ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΤΟ ΑΥΤΟ

(ΙΔΙΟΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ)

Πράξις Α'. Περίπατος επί αυτοκινήτου είνε πολύ διασκεδαστικός και ωφέλιμος. Πράξις Β'. Φαίνεται όμως, ότι η προσοχή είνε πολύ διασκεδαστικώτερη. Πράξις Γ'. Η ακολουθία της προσοχής αεζάνει, όχι βεβαίως δι' άλλο τι, αλλά προς πρόληψιν παντός δυστυχήματος! Πράξις Δ'. Ίδοι και η απόδειξις. "Ανευ της εγ-

νυός ακολουθίας, ή όχληρά στάσις του αυτοκινήτου θα εξακολουθή. Τα δυστυχήματα ποτέ δεν λείπουν. Πράξις Ε'. Έν τοσούτω ή ακολουθία αεζάνει. "Απειδείχθη ότι είνε χορηγησιώτης. Πράξις ΣΤ'. (Συνέχεια και τέλος του δυστυχήματος).— Κύριοι, λυπούμαι πολύ, διότι δεν ήτο μαζί και ή ανεψιά μου, διά τὰ σὰς εύχαριστήσωμεν

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Οικογενειακή σκηνή: (πράξις τελευταία). Η κυρία ώργισμένη. — Μίαν ακόμη λέξιν αν εΐπη, κρημνίζεμαι από τό παράθυρον. Ο σύζυγος ψυχραίμως: — Αυτό τό κίνημά σου θα είνε τό φρονιμώτατον! Χ Παρηγορία πρωτοφανής. — "Αχ! πατέρα, διατί να πνίζωμεν τὰ σκυλάκια... είνε πολύ σκληρόν... — Και τί να τὰ κάω όλα αυτά. Φασαρίες, ακαθαρσίες... όμέσωσ να τὰ ρίξετε στό νερό! — Μά σήμερα είνε πολύ κρύο... — "Ε! μά τότε βράσετε τό νερό... Χ

Ο κ. Τ. έρωτά τόν έξυπνον υπηρέτην του: — "Έρριξτε όλα τὰ γρόμματα εις τό ταχυδρομείον;

— Μάλιστα. "Ητο και μία έπείγουσα και την έρριξα πρώτη, πρώτη. Χ Ρωσσοίαπωνική συζήτησις της γερευσίας του Ζαχαράτου. — Περίεργος ή έκθασις του πολέμου τούτου. — Πρωτοφανής. — Και άπιστευτος. — Μά δεν είνε παράδοξος. Οί Ίάπωνες ενίκησαν, άπλούστατα, διότι έχασαν οί Ρώσοι. Χ

Από τό λεξιλόγιον ενός περιέργου. — Οινόπνευμα=Προμηθευτής σκέψεων. — Όρεξις=Άρχή της πείνης. — Γλώσσα=Η χείρ του έγκεφάλου. — Ζωή=Πράγμα τό όποιον, όσον μακύνεται τόσοσ βραχύτερον γίνεται. — Περούκα=Παρηγορία μερικῶν, ιδίως ψυχρῶν κεφαλών. — Όδοντοιατρός=Άνθρωπος τρώγων διά τῶν οδόντων τῶν πελατῶν του. — Άνή=Χρηματοκιβώτιον κεκλεισμένον. — Γυνή=Η κλεις του χρηματοκιβωτίου.

Έν συναναστροφή γηραιά τις δέσποινα αποτεινομένη προς ήλικιωμένον Ιατρόν.

— Πώς, Ιατρέ, ακόμη δεν έπαρασημοφορήθητε;

— "Α! κυρία μου εις αυτόν τόν κόσμον έχω πολλούς έχθρούς. "Ας ίδωμεν εις τόν άλλον..

— "Ω! εις τόν άλλον κόσμον αφύκτως θα εύρετε περισσοτέρους έχθρούς. Χ

Εις υποθήφιος υπηρέτης παρουσιάζεται πρό του κ. Χ. ζητούντος υπηρέτην.

Και ήξεύρεις όλας τὰς έργασίας.

— Μάλιστα, όλα παραδέχομαι να τὰ κάω. Μόνον δεν υποφέρω να καθρίζω τής μπάτες σας.

— "Α! μη σε μέλει φρω χαμηλά υποδήματα.

Χ

Ίαπωνικαί παροιμίαι.

— Η άσχημος γυνή αποστρέφεται τούς καθρέπτος.

— Η ζωή είνε ώ; τό πυρ εν άνέμω.

— Και ό πίθηκος πίπτει από τό δένδρον.

— Οί προφήται μόνον δια τόν έαυτόν τους δεν γνωρίζουν τίποτε.

— Ο άσθενής τότε μόνον θεραπύεται όταν δεν αποθάνη.

- "Αγνοια πολλάκις είνε εύδαιμονία.

A. VIANELLI MAISON ETABLI EN 1870 A VOLO

Agent de la Cie de Navigation «Johnston Lid de Liverpool» Representant de différentes Maison d'Europe, et des Annaires «Annuaire Oriental du Commerce et Industrie de Constantinople et de l' Egyptian Directory du laire. Bureau de Renseignements. Affaires en Commissions.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΒΙΑΝΕΛΛΗΣ ΕΝ ΒΟΛΩ

Πράκτωρ της: Αγγλικής Ατμ. Έταιρείας; Johnston Limited της Λιβερπούλης. Αντιπρόσωπος διαφόρων ευρωπαϊκών οίνων και τῶν Όθηνῶν, του «Ε. ησίου Ανατολικού του Έμπορίου και της Βιομηχανίας της Κωνσταντινουπόλεως» και του Αιγυπτιακού Όθηνῶ του Κεΐρου». Πληροφορίες και γρασεΐα περιγγελιών.

Η ΕΥΘΗΝΙΑ

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙ

102-ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ-102

κατάστημα του κ. ΣΑΡΒΕΝΤΟΥ

Ευρίσκονται

Γαργαούραι φορεμάτων και πύλων Μεταξοπά, Λαντέλλαι Κεντήματα Χειρόκτια, Ραΐδια, Όμβρέλλια Κάλισαι, Κορσέδες, Μανδήλια Άρώματα, Πούδραι, Σάπωνες Βαφαί τριχῶν άνεξήγητοι, Παιγνίδια Παιδων

Το καλλίερον και ευθινότερον εν Έλλάδι

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ Έν Βόλω

Μεγάλη παρακαταθήκη κονιάκ και ρουμιού εις βαρέλια, θαμιζάνας και κιβώτια. Κατασκευάζονται, έξαιρέτα ήδύποτα και εν γένει ό,τι άνάγεται εις την οίνοπνευματοποιαν. Ποιότης και γεύσις έξαισία. Τό κατάστημα φημιζεται δια την ακρίθειαν και την παλαιάν αυτού φήμην.

Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Διευθυντού της «Πινακοθήκης»

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΕΙΡΑ ΝΕΩΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ

Κομψή τέμος έξ 130 σελίδων επί έκλεκτου χαρτου μετ' εικόνων. Τιμή δραχ. 2. Πάσα αίτησις. Προς τόν κ. Δ. Καλογερόπουλον οδ. Γ Σεπτεμβρίου 85. Αθήνας.

BON-MARCHÉ

102 RUE D'HERMÈS 102

Garnitures) Pour robes et chapeaux Soieries, Dentelles, Broderies Gants, Éventails, Parapluies Mouchoirs, Corsets, Bas, Parfumerie, Poudres, Savons, Teintures pour cheveux in-

Jouets pour Enfants

On parle Français, Allemand et Italienne

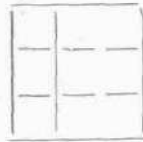

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

11. Ερώτησις

— Τί πράγμα οι άνθρωποι βλέπουν καθ' ἐκάστην, οἱ βρασιεῖς σπανίως καὶ ὁ Θεὸς ποτέ ;

12. Πρόβλημα

Ἀφαιρέσατε ὀκτώ γραμμὰς οὕτως ὥστε νὰ μείνουν δύο τετραγώνια ἀκέραια καὶ μὴ ἐφαπτόμενα ἀλλήλων.

Φρίκ

13. Γρίφος

Ἐν στος 1 τοπίον

14. Φιρβην Μίγδην

Δαιρανέλαξ

15. Λιποσύμφωνον

α.α.ι.ω.η.ει.ε.α.α

Δ. Κατζάκος

ΛΥΣΕΙΣ 1ου ΤΕΥΧΟΥΣ

1. Κάτωθεν τοῦ προσκεφαλαίου του.—2. Τοῖχος—ἦχος.—3. Οἶνος—Ρῆνος.—4. Πλίνθος καὶ κέραμμοι ἀτάκτως ἐρριμένοι εἰσι.—5. Τὸ λακίμονι εἶνε ξινὸ —6. Κλίμαξ=σκάλα.

ΛΥΤΑΙ. Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 4 —Ε. Μαρτίκου Πειραιῶς 5.—Γκιανῆ Ἑλληνίς Ἀθηνῶν 6.—Ρωμάτιος Ἀθηνῶν 6.—Δ. Ρηγόπουλος Πειραιῶς 3 —καὶ Δνίς Παναγιωτοπούλου Ἀθηνῶν 6.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ “ΦΥΣΕΩΣ

Δ. Δ. Κάρσον. Δελτάριον ἐλήφθη. Διεύθυνσις ἠλλάγη.—Σ. Κ. Μανσούραν. Δελτάριον. ἐλήφθη Διεγγραφή. Σῆς συλλυπούμεθα.—C. A. Pori-Tewfik. Σῆς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν.—Δ. Α. Κ. Βατούμ. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς, θ' ἀναμένωμεν νεωτέραν σας περὶ τόμων. Διεύθυνσις ἠλλάγη.—Μ. Δ. Χαρράρ Ἀβυστηνίης. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη διὰ μέσου ἀνταποκριτοῦ σας ἐξ Ἀδεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ι. Π. Καβάλλαν. Ἐπιστολή σας καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν.—Μ. Ψ. Βανράγε. Ἐπιστολή καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Εὐριστοῦμεν πολὺ.—Γ. Π. Κάρσον. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Γράφομεν.—Ι. Φ. Κάρσον. Ἐπιστολή καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθη, Ἐχει καλῶς. Προσεγῶς ἀπαντῶμεν καὶ στέλλομεν δῶρον σας.—Γ. Β. Νάξον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐξόρλησιν. Φυλλάδιον θὰ ἔχετε προσεγῶς.—Κ. Τ. ἐνταῦθα. Γράφομεν ταχυδρ.—Κ. Δ. Κ. Ἀμπουκερκάς. Ἐχει καλῶς. Π. Σ. Βουκουρέστιον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν —Ε. Μ. Σύρον. Γράψτε μας λεπτομερῶς τί εἶδους φωτογρ. μηχανὴν ζητεῖτε, διὰ νὰ σῆς ἀπαντήσωμεν τί θὰ στοιχίτῃ καὶ πόθεν θὰ τὴν προμηθευθῆτε.

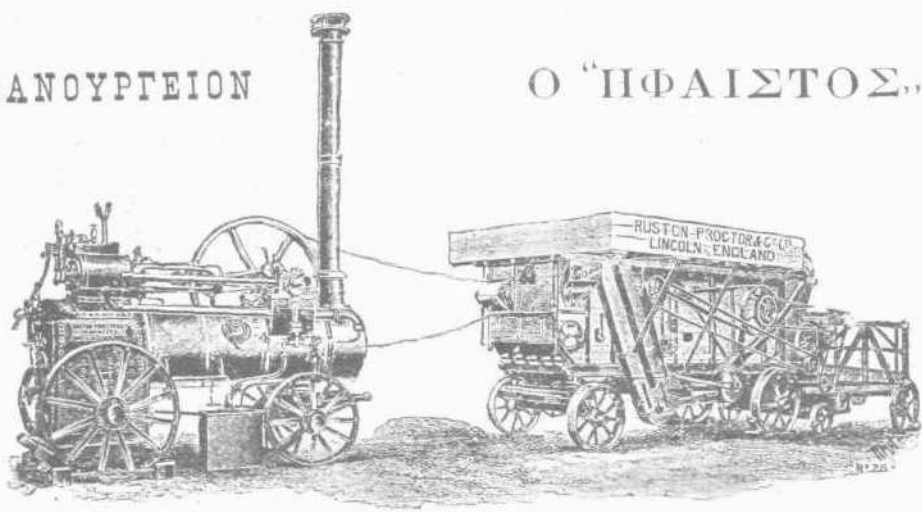
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Δράσις Ἑλλήνων ἐπιστημόνων ἐν Γαλλίᾳ.— Ὁ ἡμέτερος ἐν Παρισίοις συνερχάτης κ. Π. Ν. Διόβρης ἐδημοσίωσεν σπουδῆσαν πραγματίαν «Pour les pneumonies grippales» ἐν τῷ ἀρ. 7 τῆς «Medecine Martiale».

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ο “ΠΦΑΙΣΤΟΣ.”

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΙΜΩΝΟΣ ΓΚΟΥΒΕΡΗ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ

Κατασκευάζονται παντὸς εἶδους μηχανήματα. Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε μηχανικὴν ἐργασίαν καὶ ἐπιδιορθώσεις ἐργαλείων, μηχανημάτων κ τ λ. Ἀναλαμβάνει δὲ καὶ θεριστικὰς ἐργασίας. Ἀκρίβεια, τιμιότης καὶ εὐθύτης.

* Ἐν Ἀθήναις Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων. * Ἀνίστη Κωνσταντινίδου *